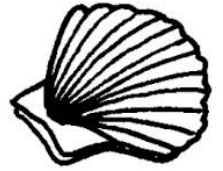

T Ó T I K A G Y L Ó

A Lengyeltóti Plébánia lapja I. évf. I. szám 2018. szeptember

Tóti Kagyló?

Soká töprenkedtem rajta, milyen nevet adjak az induló lapnak. Mi lehet az, ami helyi sajátossággal bír, ugyanakkor kifejezi a szerkesztő(k) szándékát. Segítségemre jött a templom védőszentjének, égi pártfogójának legendája. Pontosabban Jakab apostol attribútuma a kagyló, a fésűs kagyló.

A legenda úgy tartja, egy zarándokot rablók támadtak meg, aki félelmében a tengerbe menekült előlük. A szerencsétlenül járt embert Szent Jakab közbenjárására mentették ki a vízből. Amikor megtalálták, egész testét beborították a kagylók.

Nos, legyen „Tóti Kagyló” a havonta megjelenő lapocskánk neve! Olvasói pedig éljék továbbra is kagyló létüket, amely újból és újból kinyílik az élethez szükséges táplálék miatt, az elevenbe kerülő homokszemeket pedig igazgyönggyé alakítja. Földi zarándoklásunkat pedig formálják, gazdagítsák, „papíralapú” kagylónk hittel és szeretettel válogatott cikkei!

*Horváth Lóránt
plébános*

IRODALMI MELLÉKLET

Tamási Áron: SZIKRA FIA

Gazdag melegség lebegett egész nap, pedig érkezőben volt már a három "ember" közül az első, vagyis szeptember. Reggeltől kezdve semmi felhő nem mutatta magát. A szelek is aludtak valahol: még a fiaikat, a szellőket sem küldték el, hogy őszi sápadás előtt itt-ott meglebbentsék a leveleket.

Csak napnyugta előtt komorodott el furcsán a nyugati ég pereme, szelíd és kék nappali színe lassan az acél színére komolyult, de még az is színborulat volt inkább, mint távoli felhő.

Moha, a vén pásztor, mégis hazaengedte idő előtt a lovakat.

Nem biztatta őket, hogy sietnének; maga is szelíden és puhán bandukolt velük, inkább közöttük, mint hátul. Úgy ereszkedett a nagy és okos lófejek között, mintha nem is pásztor lett volna, hanem csakugyan egy nagy darab puha és békességes moha.

Lassan szállásokra szakadoztak a lovak. Hazatért a Magos Ambrus két lóva is. Mint valami kisasszonyoknak, Moha bácsi még ki is nyitotta nekik a kaput, melyen a piros illegett be először s utána a fekete. A két ló megállt az udvaron, és vidáman merítgette meg az otthoni légben a fejét. Valósággal mintha köszönt volna mind a kettő. Ambrus gazda a csürből lépett elő, s a kalapját, melyre hálót fontak a szénaszálak, rögtön feljebb mozdította a homlokán, mintha meg lett volna lepődve.

- Még nincs este! - mondta.

- Még nincs - felelte az öreg pásztor.

- Hát akkor mért eresztette haza a lovakat?

- Vihar lesz - mondta Moha bácsi.

Ambrus az égre nézett, kereken mindenfelé, s közben olyan kedves-csintalan volt az arca, mintha nem is felhőt keresne az égen, hanem menyasszonyt az öreg Mohának.

- Felhőnek magja sincs! - mondta.

Moha bácsi nem szólott erre semmit, hanem mosolygósan úgy ereszkedett a többi lovakkal tova, akár egy mezei pápa, ki a vihar dorgában nem tanakodik, hanem csak kinyilatkoztat.

De hát jól van - mondta magában Ambrus, mert akár lesz vihar, akár nem: jól tette, hogy korábban eresztette haza a két lovat; jön az úti munka, s legalább patkót veret a lábukra. El is viszi mindjárt a kovácshoz őket. El bizony, hadd kezdje el, s hordja meg azt a prizmakövet az országutakra.

Ötven rakást vállalt.

- No jó! - mondta véglegesen.

Egy darab posztóval megtörülgette a lovakat, a sörényha-²A fiú ismét a fák teteje felé nézett, de most nem olyan

jukat elrendezte, s kötőféket húzott a fejükre. Aztán bement a házba, hogy egy mellényt legalább magára kapjon. Ahogy lebbentette volna a mellényt, a szeme rajta maradt a fián, aki asztal mellett kuporgott valami ábrás könyv fölött. Kamaszkodó, barna fiú volt, negyedikes diák ifjú, akit szintén Ambrusnak hívtak.

- Mit tanulsz olyan erőszakkal? - kérdezte az apja.

- A növényeket - mondta a fiú.

Az apja gondolkozott egy percig, aztán mégis úgy döntött, hogy a könyvet leborítja a szavaival.

- Hagyd ott a beléndeket, s gyere inkább velem!

- Hova?

- Patkót veretünk a lovakra.

A könyv rögtön árván maradt, mert a kicsi Ambrus nagy lovas fiú volt; s szerette látni azt is, amikor vasal a kovács. Mert füstöl a lónak a körme, ahogy rápróbálja a patára a tüzes patkót; s gőzölve cserszen a víz is, amikor utána vízbe mártja. És aztán két ütessel mindig átszalasztja a patán a patkószeget, s el nem görbíti soha, csak akkor esetleg, ha összeveszett a feleségével.

- Felülhetek az egyikre? - kérdezte.

- Jövet - mondta az apja.

A két kötőfék szárát a markába fogta Ambrus, de meg sem kellett huzintani, mert a két ló megindult utána. A fiú is ott ment az apja mellett, a piros ló előtt, amelyik nem volt még háromszendős, ámbár a fekete sem.

Különös, meleg szél mozdult, ahogy kimentek a kapun. Vagy nem is szél volt, ami mozdult, hanem a levegő kezdett mélyen és furcsán hullámozni. Az acélszín is megemésztette már a napot, sőt gomolygó, réteges felhőket kezdett magából gyúrni, amelyek nyugatról úgy görgették magukat előre, mintha valami égi tenger hullámozott volna.

Este előtt már félig sötét volt.

- Igaza lesz Mohának - mondta Ambrus.

- Mit mondott? - kérdezte a fiú.

- Vihart.

A diák is megnézte az eget és a mozduló fák tetejét, mintha az ő tudománya nélkül nem tudna vihar lenni, s engedelme nélkül nem is lehetne semmiképpen. Nagy megfontolás után megadta mégis magát, sőt a jóslatot messze hagyva, így szólt:

- Biztos.

Olyan pontot tett a szó végére, hogy ebben a dologban többet még sóhajtani sem lehetett. Hallgatva mentek hát a lovak előtt, csak később és nagy elgondolkozás után szólt meg Ambrus:

- Gondolkoztál-e a dolgon? - kérdezte.

- Milyen dolgon?

- Azon, hogy mi lesz.

kétkedés nélkül, mint az előbb; s éppen akkor port is csapott a szemébe a morduló szél.

- Gondolkoztam - mondta.

- S mi leszel?

- Nem tudom.

Az apja elnevette magát, hogy milyen biztos eredménye lett a nagy gondolkozásnak, de mivel éppen megérkeztek a kovács kapuja elé, nyugton hagyta ezt a kérdést. Inkább kérdőleg nézett körül, amikor bevezette a két lovat a patkóverő udvarra. Csend volt mindenütt, de az első pillantás nagyon biztatta, mivel a műhely nyitva volt egészen. Igaz, hogy nem is lehetett volna másképpen, mert a műhelynek ajtaja nem volt.

A tűzhelyen azonban még pislogott a szén.

- János mester a szomszédban van! - kiáltott oda valaki.

Az útról szólott bé egy ember, aki látta, hogy az udvaron tévelyegnek a szemükkel. Mondott egy köszönő fél hangot Ambrus, majd rögtön szalasztotta a fiát, hogy hívja haza János mestert a szomszédból. De már akkor erősen méregbe jött a szél is, hogy a fiú markába kapta a kalapját, s lebbenő ruhában úgy futott a szomszéd felé. Ahogy ott bényitott az ajtón, nagy társaság közepiben találta János kovácsot, aki rögtön a fiúnak szegezte a szót:

- Ennek tudnia kell!

Annyi ideje sem volt a fiúnak, hogy bár köszönjön; de az esztét nem tudták a támadó szóval félreütni, mert rögtön megkérdezte:

- Mit?

- Ki találta fel a villámhárítót? - folytatta a kovács.

- Franklin Benjámín - mondta a diák.

A kovács nagy diadallal felemelte azt a kormos, nagy kezét, s miközben az öt ujjá elágazott a levegőben, csak ennyit mondott:

- No, ugye!

De ott ült szelíden és mosolygósan egy okulárés öreg ember, aki csendesen így szólt:

- Akárki mondja, úgysem igaz. Mert ugyanis tudni kell, hogy már a Salamon templomán is volt villámhárító! Mindenki nevetett, mivel az öreget már régen el akarják vala mozdítani a Salamon király temploma mellől, de őkelme annyira gyökeret eresztett ott a villámhárító tövében, hogy mozdulni sem akart onnét. S ha már ilyen reménytelenségbe esett az igyekezet, a fiú bátorsággal szólhatott a kovácsnak, s a kovács is jöhetett mindjárt, hogy patkót verjen a lovakra.

De sohasem hitték volna, hogy a közel is olyan messze legyen, mert ahogy kiléptek a házból, a vihar rögtön megragadta őket. A fiú mondott is valami affélét, hogy ne húzódjanak- e vissza, de a hangjának felét elvitte a zivatar szele, s a másik felére pedig azt ordította a kovács, hogy menjenek csak, mert fent az égben is most edzik a patkót.

Amikor tépetten megérkeztek, Ambrus a nagy műhely mélyéről lesett kifelé; a két ló pedig, odakötve az udvari

fához, röpdöső sörénnyel nyújtotta a nyakát, harapdálva a hidegen lobogó levegőt.

A kovács szenet öntött a tűzhely bölcsőjébe, amely hamarosan izzásba merült, és pirosra hevítette a hosszú vasat. S miközben tűz lett a vasból, és az üllő tetejéről teleporjázta fényes szikrákkal a levegőt, az udvar fölött is szikráztak a felhők, és akkorákat csattant az ég, mintha odafönt is óriás lovakat patkoltak volna valami óriások.

A fiú káprázva nézte, hogy miképpen szikrázik mindenütt a világ. A fénylő elemek között a szeme is röpdösve világlott, majd az arcán enyhe öröm kezdett nevetni.

Aztán nyugalom szállotta meg.

Mire a patkók elkészültek, nagyjából a vihar is elvonult; s amikor pedig már ott feküdtek a két ló négy lábán, akkor üdén és derűbe fonva a világot, kinevetett az idő is.

- Minden megtörtént - mondta a fiú.

Már olyan jókedvük volt, mint magának az időnek. Úgy lendült fel Ambrus atya a feketére, mintha egy hét múlva akart volna házasodni; s utána a fiú is pattant egyet, s már ott feszített a piros hátán. Künn a köves úton megugrotta magát Ambrus alatt a fekete ló, s ahogy a négy patkós lába csattogni kezdett a köveken, szikrák ugrándoztak a föld fölött.

- Tudom, mi leszek, édesapám! - kiáltotta előre a fiú.

- No, mi?

- Szikra fia!

- Micsoda szikra fia?!

- Hát tudós, aki a tüzeken uralkodik.

Úgy érezte Ambrus, hogy a füle boldog, és a szíve örvend; a fiú pedig a csillaggal nevetett össze, mely a házak feje fölött éppen kiragogyott.

Ima

Adj időt a gondolatnak - Erőd forrása ez.
 Adj időt az imának - A legnagyobb erő a Földön ez.
 Adj időt a mosolynak - A lélek zenéje ez.
 Adj időt a játéknak - Az örök ifjúság titka ez.
 Adj időt a szeretetnek s légy szeretett -
 Isten adománya ez. Adj időt az adakozásnak -
 Önzésre nem juthat idő. Adj időt az olvasásnak -
 A bölcsesség kútja ez. Adj időt a barátságnak -
 A boldogság útja ez. Adj időt a munkának -
 A siker ára ez. Adj időt a szeretetnek -
 A Mennyek kulcsa ez.

A csend gyümölcse az ima.

Az ima gyümölcse a hit.

A hit gyümölcse a szeretet.

A szeretet gyümölcse a béke.

Ámen.

Használati utasítás a Lelkipásztor2018 nevű készülékhez

Tisztelt Ügyfelünk!

Augusztus 1-jétől kézbesítünk önnek egy vadonatúj, Lelkipásztor2018 készüléket. A lehető legjobb felhasználói élmény érdekében, kérjük, figyelmesen olvassa végig a mellékelt tájékoztatót! A nem rendeltetésszerű használatból eredő hibákért Cégünk nem tud garanciát vállalni!

Ha ön is azok közé tartozik, akikhez új Lelkipásztor2018 érkezik a héten, figyelmébe ajánlunk néhány fontos szempontot.

1. Mint minden más termékünk, a Lelkipásztor2018 sem tud a megérkezésekor azonnal teljes értékű munkát végezni, szükséges egy úgynevezett bemelegítési időszak, melynek során nem teljesen zökkenőmentes a szolgáltatás. Kérjük türelmét! Amennyiben szeretné lerövidíteni ezt az időszakit, javasoljuk, hogy ajánlja fel a segítségét!

2. Bár Cégünk termékeit úgy fejlesztettük ki, hogy a lehető legtöbb igényt kielégítsenek, a felhasználók nagy száma miatt elképzelhető, hogy nem mindenben tudnak megfelelni minden egyes felhasználó elvárásainak. (Amúgy, ha belegondol, ez lehetetlen is.) Az okozott kellemetlenségekért elnézését kérjük!

3. Fontos figyelmeztetés! Bár Cégünk vezetője valóban mindenható, ám ez a tulajdonság senki másra nem jellemző nálunk. Emiatt, kérjük, ne lepődjön meg, ha a Lelkipásztor2018 sem talál megoldást minden egyes problémájára!

4. Az ön által igényelt termék legfontosabb összetevője: ember. Így aztán lehetnek rossz napjai, fájhat a feje, lehet olykor meggondolatlan stb., kérjük ne lepődjön meg! Sőt ugyanezért szüksége van pihenésre, töltődésre, továbbképzésre. Kérjük, tartsa tiszteletben az ezzel járó korlátozásokat!

5. Gyakran elhangzó panasz a termékeinkkel kapcsolatban, hogy nem eléggé szentek. Dolgozunk a probléma megoldásán, addig is szíves figyelmébe ajánljuk, hogy a Lelkipásztor2018 által elvégzett mindenmű liturgikus cselekmény teljesen és tökéletesen közvetíti Isten kegyelmeit, függetlenül az adott termék szentségi fokától!

6. Tájékoztatjuk, hogy a Lelkipásztor2018 úgynevezett "cölibátus" üzemmódban működik, ezért olykor szükséges lehet figyelmeztetni, ha már napok óta nem borotválkozott, zoknival vette fel a szandált, vagy nem tette a szája elé a kezét tüszűmentés közben. Kérjük, hogy minden esetben tapintatosan, de határozottan járjon el!

7. A termék képes fejleszteni önmagát, ezért a hosszú távú és egyre jobb működése érdekében javasoljuk, hogy rendszeresen adjon pozitív és kritikus visszajelzéseket is. Érdemes azonban figyelni a kettő megfelelő arányára!

És a legfontosabb! Ne feledje: ha a papot eteti, elhízik! Ha imádkozik érte, szent lesz!

*Köszönjük, hogy Ön is a Katolikus Egyházat választotta!
Reméljük, hogy szolgáltatásunkkal hatékonyan tudjuk segíteni az Ön és családja üdvösségét!*

Hodász András atya

Istenkeresés

Kerestelek.
Kezemben fáklya.
Pillám fésűje túrt bele
a laza kontyú éjszakába.

Elrejtőztél. Nyomod se volt már.
Se hang, se fény, se buborék.
Talán előlem bujdoskoltál?
Hallgatásod jegében dermedt
csuklómat forgattam feléd.
Így vártam mindennap kegyel-

med,
Ilyen sámáni révületben.
Aztán zörrent a holt avar
s ott álltál napnál fényesebben.

Tűz Tamás

Neam mondja

Egy anya sohasem hagyja el gyerekeit, de még ha egy anya
elhagyná is gyerekeit
Isten akkor sem hagyja el azokat, akik szeretik.

A férfi jön-megy, kétségbe esik, haragra lobban, fejébe vesz
valamit, amit Isten se tud kiverni a kemény koponyájából, és
összedőlhet felőle a világ.
Azt se tudom, hogy miféle földet tapos a lába, hol izzik a cigarettája, hol kergetőzik a sok örült gondolata.

Majd küld pénzt, majd visszajön fekete telivér paripán, harcokosi fülkékében, örökké enyém lesz, lábam elé teríti Kelet és Nyugat minden kincsét, de most mennie kell.
És megy.

Az Isten nem megy sehová, jön velem, sír velem, aggódik velem, hűséges, fedelet ad a fejem fölé, vagy legalább sátorponyvát, idegen embereket küld, akik semmivel sem tartoznak nekem,
mégis etetik a gyerekeimet, mintha sajátjaik lennének.

Fekszem a sötétben, hallgatom a kincseim szuszogását, és már nem találgatom hol járhat az az átkozott férfi, az az áldott férfi, Isten itt szuszog a kicsikben, akikkel harmadik éve élünk a menekülttáborban.

Ha osztanak valamit, nagy a dulakodás, a tülekedés, a többiek letaposnak, hogy előbb jussanak hozzá a mindennapi betevőhöz, de marad mindenkinek, ragadozó lesz az emberből, ha

kikezdi az éhség.

Aztán ha jóllaktak, lesz nevetés, a párok összebújnak a férfiak ostábláznak, valaki furulyálni kezd, valaki dohányt szerzett, elfüstöli.

Ha eső esik, a kölkök kimennek, ugrálnak az áldás alatt, ömlik, ömlik aztán az a játék, hogy botokkal piszkálják a ponyvamennyezetet, amelyben meggyűlik az esővíz, tekintélyes pocakot ereszt.

Óvatosan kell bökdödni, különben kiszakad, és minden a nyakunkba zuhog.

A ponyva nagy púpja szétoszlik kicsi púpokká, majd megint összeszalad egyetlen tóvá, megunhatatlan játék, a gyerekek visítanak és elfelejtenek mindent, ami volt.

Ebben a játékban élnek, én meg irigylem őket érte, nézem a jókedvüket és egy kicsit megkönnyebbül a lelkem.
Nem tudom visszatérhetünk-e még egy napon Sinjarba, áll-e még a házunk, miénk-e még, ha áll, ki van ott egyáltalán a régiek közül.

Attól félem nem ismerek már senkit ott, engem sem ismer meg senki.

Idegen vagyok itt, idegen lettem talán ott is.

Lackfi János

Az élet hatalma

Mind a halál, mind az élet, a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét. — PÉLDABESZÉDEK 18,21.

— Nem, nem fogok imádkozni a fiadért — mondtam annak a megdöbbenő özvegyasszonynak, aki imát kért tizenöt éves fiáért —, nem lenne semmi értelme. Amíg azt mondogatod, hogy a fiadból sohasem lesz semmi, addig tönkretesz az én imámat. — Ezt az Úr jelentette ki neked? — kérdezte.

— Nem — mondtam én —, egyszerűen csak tudom, hogy a szavainkkal teremtjük meg saját magunk és a gyermekeink életkörülményeit. — Akkor mit tegyek? — kérdezte újra.

— A fiad most tizenöt éves, vannak dolgok, amiket akkor kellett volna megtenned, amikor még kisebb volt. Most először is: ne zaklasd őt azzal, hogy térjen meg Istenhez. Másodszor pedig: ahelyett, hogy egész éjjel virrasztasz és aggodalmaskodsz miatta, mondd ezt az Úr Jézusnak: „Uram, én nem tudom, hogy most hol van a fiam, de bárhol is legyen, én hittel és szeretettel veszem körül.” Mindedig bizalmatlansággal, félelemmel és ítélkezéssel vetted körül. Mondd ezt: „Uram, én hiszem, hogy a fiam nem fog a fiatakorúak börtönébe kerülni. Soha többé nem mondom neki, hogy az életben nem lesz belőle semmi. Hiszem, hogy viszi valamire az életben.”

Másfél év múlva visszatértem abba a városba, ahol ez az asszony lakott. Rövidre fogva az történt, hogy odajött hozzám és elmondta: „Nem ment könnyen, de mindent úgy tettem, ahogy mondtad. Azelőtt a fiam igen ördögi életet élt, és most teljesen átadta magát Istennek!”

Reményt adó élet

– Interjú Wheeler-Mezei Virággal, aki elvesztette kisfiát agydaganatban

Wheeler-Mezei Virág több mint három év küzdelem után veszítette el kisfiát, Luke-ot, akinél hat hónapos korában agydaganatot diagnosztizáltak. A tragédia nagyon megerősítette a hitét és erről szívesen tanúságot is tesz. Válaszol az ilyenkor leggyakrabban feltett kérdésekre, mint a hol van ilyenkor Isten és hogyan engedheti mindezt. Kérdések, amelyek sokakban felmerülnek hasonló történetek hallatán. Virág megosztotta velünk, hogyan újult meg istenkapcsolata és hogyan vált története az evangélium hirdetésének eszközévé.

Mikor találkoztl Isten-nel?

Magyarországon nőtem fel egy kis faluban, Tiszadobon. Mindig is érdekelt, hogy ki, vagy mi az élet forrása, van-e és ha van, kicsoda is Isten? 2008-ban az Egyesült Királyságba költöztem. Itt indult növekedésnek az Istennel való kapcsolat, amit már az apai nagymamámmal való beszélgetések alapoztak meg.

Ahhoz, hogy tudd létezik-e Isten, kell, hogy valami történjen veled. A világi emberek pontosan akkor fordulnak el tőle (mert csak akkor, abban az adott pillanatban hisznek "hirtelen"), amikor a tragédia pillanatában nem az történik, amit szeretnének. Hirtelen jó lesz az Úr, imádkoznak, majd ha mégis bekövetkezik például egy haláleset, azonnal Őt vádolják.

2010-ben hozzámentem Jameshez, három év múlva pedig megszületett a kisfiunk Luke. Hat hónapos

korában agydaganatot diagnosztizáltak nála. A gyönyörű pillanatokból rémálmok lettek. Új, friss szülői életünket felváltották a kórházi napok. Hirtelen nemcsak szülők, de ápolók is lettünk huszonegy órában, amire a házasságom is majdnem ráment. Luke, vagy ahogy mindig is hívtam Luki, 4 évig lehetett velünk. Ekkor kerültem szorosabban kapcsolatba Istennel.

Felmerült benned a kérdés, hogy hol van ilyenkor Isten?

Folyamatosan ezt kérdezgettem magamtól. Álomszerűen kezdődő

életem legelején egy soha nem gondolt harccal kellett megküzdenem. Elveszítettem a kisfiam. Ezzel az iszonyú tragédiával jöttem rá, hogy van Isten és Ő mindig jelen van. Valami hihetetlen módon, de Luke-ot használta fel arra, hogy teljesen higgyek benne. Ilyenkor mindig megkérdezik, hogy "De akkor miért nem gyógyította meg?". Jogos a kérdés. Isten időzítését nehéz megérteni és elfogadni. Ha behívod Jézust az életedbe, talán választ kaphatsz ezekre a kérdésekre. De ha nem a földi életben, a Mennyországban biztosan.

Sokszor felmerül a kérdés, szerinted miért engedi meg, hogy ártatlanok meghaljanak?

Erre nem könnyű a válasz. De ha visszamegyünk a világ teremtéséhez, akkor most felhozhatnám a témát a bűnnel kapcsolatban. Az

Családi kuckó

ember a felelős, hogy a bűn és a halál megjelent a világmindenségben. Ezzel teljesen tisztában vagyok. Isten tudta, hogy mi fog történni velünk és legfőképp a kisfiammal. De ezzel most nem azt mondom, hogy bűnös voltam miatt betegítette volna meg Isten a kisfiamat. Ez nem így működik. Ez az én személyes kapcsolatom az Úrral. Megmenthette volna, igen, a földi életben, de ő már rég megmenekült volt és csak ki kellett nyitni a szemeimet.

Hogyan formálódott az istenkapcsolatod ebben az időben?

Olyan élményeket éltem át a kisfiam betegsége alatt, hogy nem tudtam nem elfordulni tőle. Viszont, ha ezeket most kifejteném, senki nem olvasná el a könyvem (nevet). Minden egyes pillanatban találkoztam Istennel, Ő cipelt engem. Ő az én bátorságom, erőm és reményem. Bár ez az erő nem az enyém, hanem az Úré. Hiszem, hogy Isten nem fejezte be Luki történetét. Hogy Isten sokkal nagyobb, mint bármi, amit el tudnék képzelni.

Krisztusban van reményem és egy nap a szívem Krisztus által újra teljes lesz.

folytatás

Hogyan élted meg a gyász különböző szakaszait?

A gyász az életed folyamán tartó személyes reakció. Egy olyan folyamat, ahol nincs rossz vagy jó út. Luke egy évvel ezelőtt ment a mennyeországba. A kistesója, Sophie 5 hónapos volt. Anya vagyok és egy anya soha nem adhatja fel. Így hát hordozva a reményem, talpon kell lennem a mindennapjaimban, hogy a kislányomra is koncentrálnak. Szoktam sírni, igen, de ez is segít. Természetesen nagy az úr, mert hiányzik az a kisfiú az életemből, akitől annyit kaptam a 4 év alatt, mint még senkitől soha. Most ezt igyekszem tovább adni a könyvem által.

Hogyan reagált a környezet a tragédiára?

Addig, amíg valaki személyesen nem tapasztalta meg gyermeke elvesztését, addig nem is tudja, hogy mit mondjon. Sajnos vannak olyan kommentek, mint például a "Legyél erős!". Nem, ilyet véletlenül se mondjanak, mert ez azt jelenti, hogy ne oszd meg a fájdalmad, tartsd magadban. Vagy ne mondj olyat, hogy "Te még fiatal vagy, lehet még gyermeked". Egy gyermek soha nem helyettesíthető. Ha hiszel Istenben, ne mondd csak úgy, hogy "Imádkozom érted"! Készülj fel akkor a válaszra is, amit esetleg Isten megoszt velem kapcsolatban.

A legközelebbi környezetemben rengetegen segítettek nekünk. Voltak, akik ételt hoztak, vagy csak virágot hagytak az ajtónk előtt. Valamint egy év után is rengeteg törődést kaptunk. Mindent megtettünk, hogy Luke életéről szépen megemlékezzünk. A templomunkból a baba-mama klubunk pikniket szervezett egy állatos farmon, ami a kisfiam egyik kedvenc helye volt. Ott ültettünk is egy cseresznye fát korábban és most rajzokat aggattak a fára. Imádkoznak értünk a mai napig is. Kérem őket, hogy beszéljenek a gyermekemről, akár velem, akár egymás között, hiszen így él tovább bennünk.

Ők megértik ha megkérdezik, hogy vagyok és a válaszom "Ma nem jó napom van, de szükségem van társaságra csak nem akarok beszélni" és akkor is ott vannak.

Mit üzennél azoknak, akik hasonlóan nehéz élethelyzetben vannak?

Soha nem késő Istenhez fordulni. Talán elolvasva a könyvem, találnak benne valamit, ami segíthet azoknak a szülőknek, akik elveszthetik gyermeküket, vagy már el is vesztették. Esetleg megtört családi kapcsolatokat is újra felépíthet. Ugyanakkor ne féljenek segítséget kérni, ez lehet akár orvosi, csoportos foglalkozás is gyászoló szülők-

nek. Mi döntjük el, hogy mit csinálunk az életünk hátralevő részében! Hogy hogyan reagálunk hosszútávon gyermekünk emlékére.

Meg kell tanulnunk értékelni amink van és megtanulni újra élni az életet!

Dallos Virág

A Reményt adó élet c. könyv elérhető a Lira könyvárúháznál, a budapesti Dob utcai Good News Könyvesboltban, a Librinél, valamint a viragwm.com oldalról.

MÉCS LÁSZLÓ

A GYERMEK JÁTSZANI AKART

A vonat futott. A kupé-dobozok szűkek voltak. A gyermek unatkozott. Tavasz csermely-életnek szűk volt a part.

A csermely áradt. A gyermek játszani akart.

A gyermek szeme tükröt keresett : anyjára mosolygott s várt egy keveset, — az anyja arca nem tükrözött vissza, szomorú volt. A tükör nem volt tiszta.

A gyermek szeme tükröt keresett : a bankárra mosolygott s várt egy keveset, — a bankár arca nem tükrözött vissza, bőrzét böngészett. A tükör nem volt tisz-

ta.

A gyermek szeme tükröt keresett : egymást tükrözték a szerelmesek, a gyermek rájuk mosolygott. Nem tükrözték vissza,

Vágy fátyolozta. A tükör nem volt tiszta. A gyermek szeme tükröt keresett :

a kalauz orcái veresek, a gyermek rámosolygott, szürke szolga volt,

nem tükrözhetett vissza. Dolga volt.

A gyermek szeme tükröt keresett : a gyermek rám mosolygott s arcát, a keveset

tükröztem, mint kék tó a teliholdat s ringattam. Valahol angyalok daloltak.

Ó, én ráérek. Nincs semmi dolgom itt a Pénzzel,

nincs semmi dolgom a szerelmi mézzel,

sem a kenyérral. Ha megharcoltam a bűnnel a harcom :

a tükör tiszta, tiszta gyermek-arcom.

Én tükre vagyok minden mosolyoknak, én azért élek, hogy visszamosolyogjak : virágra, lepkére, bokorra, rengetegre, farkasra, báránnyra, szívárványra, ferge-

tegre, fényre, holdra, csillagokra, szegényekre, gazdagokra,

szünetésre, vidámságra, jó napokra, rossz napokra,

rózsafára, keresztfára, visszamosolyogjak mindenre,

visszamosolyogjak az Istenre.

Létezik-e iszlám Európa?

Az igenlő válasz támogatói elvi alapon lebegnek a Wall Streeten, de ők maguk nem bolondok belelépni a kísérletbe. Az 1789-es francia forradalom óta tartó Nagy Kísérlet mai tervezői és végrehajtói személy szerint nem kérnek belőle. Robespierre-ék is csak egy darabig örültek a guillotine-nak...

Az Ügy fizetett helyi ügynökei pedig nem is sejtik, hogy a megvalósítás mivel jár, hiszen Európa szellemi korcsosulása fölgyorsult az ún. fölvilágosodással, ráadásul a kulturális-politikai eszme-izmusok folyamatos viharai általános zürzavart kavartak a fejekben.

Mostanára a kontinens bennszülötteinek zöme elvesztette vallását, saját nemzeti kultúráját, közösségeit, az erkölcs és a szépség iránti fogékonyságát.

Legfőképp pedig igazságérzetét. E nélkül pedig gazdasági-pénzügyi sikerei gögössé tették más kultúrákkal szemben. Olyannyira, hogy szellemi dolgok iránti érdeklődése szinte kihunyott. Többségüknek sejtelmük sincs arról, hogy elődeik gyarmatosítókként mekkora károkat okoztak a „feketéknél” meg a különféle „színeseknek” és másoknak, és hazájuknak mekkora a felelőssége az afgánok, vagy az afrikaiak nyomora, Európa-ellenessége, elmaradottsága miatt.

Az végképp nem fordul meg a fejében, hogy „szupermodern” és „liberális” világszemlélete neveléses, ha ugyan nem ostoba, szórakozása pedig éppenséggel undorító sok analfabéta bevándorló szemében. Az erkölcstelen szót is használhatnánk, ha a kortárs kontinenslakók értenék, de már nem értik, mert a múlttal együtt az erkölcsöt is „végképp eltörölték”, továbbá kinek a pap, kinek a papné... Aki más véleményen van, az maradi, reakciós, fasiszta.

Anélkül, hogy ennek a cikknek a kereteit szétfeszítenénk, hadd említsünk néhány gondolatot a Koránból.

Talán sokan tudják, hogy az iszlám Szentkönyv hasonlít az ószövetségi Bibliára, amennyiben hívei számára általános jogkönyv: alkotmány, polgári, családjogi és büntetőtörvény, eljárásjog stb. Alakilag különbözik tőle, mivel meg sem kísérel visszaadni annak mifelénk, a görög tudományosság óta megszokott leíró-történeti vázát.

Hagyjuk is ezt, vágjunk a közepébe. illetve az elejére, vegyük a Korán második és legnagyobb fejezetét, mely A téhen címet viseli, és 286 bekezdésből áll. Rejtett és jelképes üzenetei, példázatai megértése, sőt, az olvasó-imádkozó lelki rezdülései nélkül alig értelmezhető, akárcsak a mi Szentírásunk. Ezért néhány olyan mondatot választottam, amelynek lényege ész elvűvé szikkadt gondolkodásunk számára is fölfogható. Talán.

[127] A Próféta (szav) azt mondta: „Allahra, ha bárki közületek kitart egy olyan eskü betartása mellett, amely saját családját kárára van, Allah szemében nagyobb büntetést követ el, mintha felbontaná esküjét, és olyan megbánást tanúsítana, amelyet Allah megparancsolt.” (Sahih Al-Buhári, Vol.8, HadíthNo.621) Lásd még: 5:89

E különös szembeállítás tessenek egy kicsit elmélkedni! És fontolgatni a muszlim szavahihetőséget.

Nem oda tereli-e az igazhitűt, hogy a hátránnyal fenyegető szerződést rúgja föl, esküjét tagadja meg, mert az anyagi káron túl a pokolba juthat, ha kitart esküvel megpecsételt szava mellett? Az pedig nem jó hely, mert ugyan szinte minden bekezdés végén olvassuk, hogy „Allah Sokat Megbocsátó, Felettebb Irgalmas.” Ámde ugyanakkor azt is, hogy „Allah szigorú a kínzásban.”(2:165) A kínzással való isteni fenyegetés egyedül A téhen c. fejezetben 19 alkalommal szerepel.

Mifelénk ugyan kifelé tart a divatból, de nézzük a férfi-nő viszonyt!

A téhen fejezet 2:228. bekezdése különösen érdekelheti liberális-feminista benyomulás-párti mozgalmárainkat, legkivált az Allah zárodicsére előtti utolsó mondat.

„A válás alatt lévő nőknek háromhavi tisztulást kell kivárniuk! Nem megengedett számukra, hogy elítéljék azt, amit Allah a méhükbe

teremtett, amennyiben hisznek Allahban és az Utolsó Napban. Férjeik a leginkább jogosultak a visszafogadásukra ez alatt [a várakozási idő alatt], ha jót akarnak tenni. Az asszonyokat ugyanaz illeti meg [férjük részéről], mint amivel ők tartoznak [férjüknek] illő módon.[130]” És itt bukkan föl a kereszténység és az iszlám közt egy hatalmas különbség: „Ám a férfiak a nőknél egy fokkal feljebb vannak.[131] Allah Legyőzhetetlen, Bölcs.”

A nemek közti megkülönböztetés 4. szúrában– A nők – is olvasható. Egyebek között ez rendelkezik arról, hogy a „fiúgyermeket (az örökség elosztásakor) annyi illeti meg, amennyi két leánygyermek része. Ha csak nők vannak, akkor a hagyaték kétharmada illeti meg őket, ha egy nő marad, akkor a fele.” A gyermektelen örökhagyó után két szülője örököl, az anya csak egyharmad részt. Ha fivérek is maradtak, akkor az anyának csak egyharmad rész jár. (11. vers) „Titeket illet a fele annak, amit feleségeitek örökül hagytak akkor. Ha nincs nekik gyermekük. Ha van gyermekük, akkor hagyatékuk egy negyede illet benneteket.” Mindez természetesen „Allah rendelkezése.”

A Tehénhez visszatérve ezt tudjuk meg a nő rendeltetéséről, tiszteletéről(2:223): „Asszonyaitok [olyanok] számotokra, mint a szántóföld [125], ezért úgy közelítsétek őket, ahogyan akarjátok (megengedett módon). Küldjétek előre jócselekedeteket lelketek számára és féljétek Allahot!” Ehhez kapcsolódik: [126] „Feleségeitekkel éljétek házias életet olyan módon, ahogy akartok, kivéve az analíz érintkezést, mert az tilos.”

*

Nagyarányú iszlám beáramlás után mi történne az európai jogrenden alapuló étellel? A forradalmak szülte-formálta és emberi jogokkal? Azoknak az egyetemes és nemzeti nyilatkozataival? A különböző forradalmak követeléseire, meg emberi gyöngeségeinkre-vágyainkra épült alkotmányokkal? Az alkotmányokban és egyéb törvényekben sokszorosan rögzített férfi-női jogegyenlőséggel? A divattal? A nyilvános helyeken való viselkedéssel? Talán ennyi elég ahhoz, hogy ki-ki eldönthesse: elfogadható-e ön maga és házastársa számára.

A lista korlátlanul bővíthető. Nem tesszük, csak egy jelenségre hívjuk föl a figyelmet: a nemzetközi óriástőke minden jogra, erkölcsre füttyülő hatalmára.

A muszlimok számára a Korán nem holmi vallási irat. Szentkönyv és legfőbb jogforrás – Mohamed szájával maga Allah rendelkezik benne! Éppen ezért a kalifák, elnökök, főmuftik nem alkudozhatnak. Allah ellenében az államot a vallástól nem választják szét, jöttányit sem engedhetnek a Korán előírásaiból. „Ekképpen tettünk benneteket (muszlimokat) középuton járó[90] közösséggé, hogy [az Ítélet Napján] tanúk legyetek az emberek ellen, a Küldött pedig tanú legyen mellettek.”(2:143)

A keresztények nem akarnak „tanúk lenni az emberek ellen”, noha kezdettől tudják, hogy vannak ellenségeik, hiszen történetük minden gázságra képes világunkban is példátlanul kegyetlen, hosszadalmas üldözéssel kezdődött és ez máig lankadatlan. Jézus Krisztus követőjének legnagyobb föladata nem a túlélés, hanem az ellenségszeretet. Nem mindig sikerül. De akinek igen, az a szentek, tehát az üdvözültek közé kerül, mert hű maradt az Igazsághoz.

*

A címbeli kérdésre a válasz: igen, létezik iszlám Európa, de nélkülünk: vallásunk, jogrendünk, társadalmunk, kultúránk, művészetünk, családunk, személyünk nélkül.

Czakó Gábor

Kedves Pedagógusok és Hittanosok!

Szeretettel várjuk/várunk a szeptember 15-i Veni Sancte szentmisénkre! Kérjünk segítséget előrehaladásunkhoz a jó Istentől!

Gyermekoláda

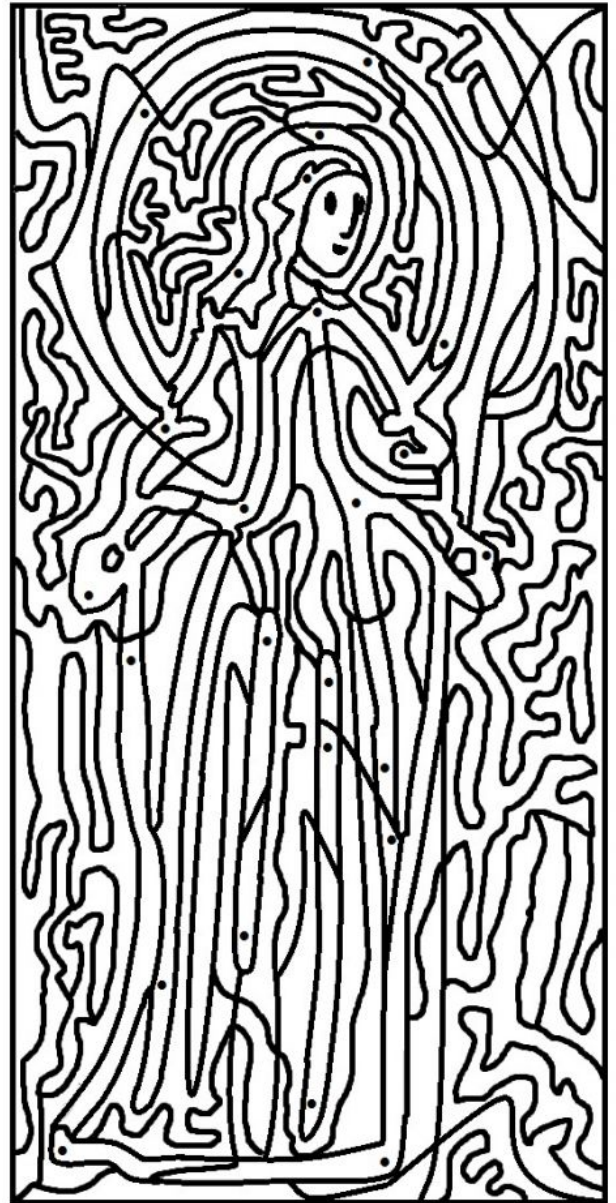
ÜDVÖZLÉGY MÁRIA! KEGYELEMMEL TELJES!
KERESS 8 KÜLÖNBSEGET E KÉT KÉP KÖZÖTT!

LÓUGRÁS MÁSKÉPPEN

G	B	E	E	J	A
L	T	Y	D	G	T
L	A	A	T	N	Ú
E	Ö	E	G	E	K
V	É	T	Z	M	E
R	Ö	B	S	I	H
E	T	Á	E	I	Z
✦B	B	K	E	M	S

Bár te a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett. Mik 5,1

A fenti idézet első sorát lépeged végig a négyzethálóban, és húzd is át a megtalált betűket, mert ami megmarad, azt összeolvasva kiderül, hogy hol születik a jövőndélés szerint ez az uralkodó! A lóugrás lépés: egyet előre, kettőt oldalt, vagy kettőt előre, egyet oldalt, azaz egy "L" betűt formázó lépés. A csillagtól indulj!

Színezd ki a pontozott területeket!

Kedves Hittanosunk! *Idesüss!*

Őszi kirándulásra csalogatunk benneteket szeptember 22-én Kaszópusztára. Reggel 8 órakor indulnánk a tóti templomunk elöl.

Odaérkezésünk után felkapaszkodnánk a lombkorona tanösvény vadregényes pallójára, majd pedig a kisvasúttal a közeli Baláta tóhoz zötyögnénk. Ha visszaértünk portyánkról, lakmározunk a nagyik finom bográcsételéből, 9

s kezdetét veszi 5 állomásos ismerkedésünk Dániel próféta életével, korával. Ez bizony verseny lesz a csapatok között, ahol toppon kell lenned, csak így szerezhetsz kellő számú zsetont a nyereseményekhez.

Élményekkel gazdagon, és kellőképpen elfáradva indulunk majd haza délután öt óratájban. Ha reggel zuhogó esőre ébrednénk, 29-én indulunk a Nagyatád melletti „paradicsomkertbe”. A részvétel ingyenes, csak jó kedvet és jó modort hozz magaddal! Azért jelezd jöveteli szándéko-dat Lóránt atyának a hittanórákon! Szeretettel várunk!

Lóránt atya

Jobb, ha nincs „próbaházasság”

Egy széles körben elterjedt tévhit, hogy azoknak a pároknak, akik házasság előtt együtt élnek, alkalmuk van „kipróbálni” egymást, idomulni egymás elvárásaihoz, és ettől tartósabb és boldogabb lesz majd a házasságuk, mint azoké, akik nem éltek ilyen próbaházasságban.

házasságuk, mint azoké, akik nem éltek ilyen próbaházasságban.

Nos, ennek pont az ellenkezője igaz. Lényegében minden a témakörben végzett kutatás bizonyítja, azok, akik már a boldogító igen előtt együtt élnek, lényegesen kevésbé tartják kielégítőnek a házasságukat, és sokkal nagyobb az esélyük arra, hogy elváljanak. Az egyik ok erre minden bizonnyal az lehet, hogy akik képesek várni az együttéléssel, valószínűleg eleve komolyabban gondolják a házasságot, és ez fordítva is igaz, akik hajlanak a kötetlen együttélésre, valószínűleg eleve jobban ózdkodnak az elköteleződéstől. Ezen felül az együttélés már önmagában is olyan rutinokat alakíthat ki, amelyek megnehezítik, hogy az azt követő házasság boldog lehessen. Az amerikai Journal of Marriage and the Family című lapban 2002-ben megjelent egyik tanulmányban a következőket írják: „az együtt élő párok esetében lehetséges, kisebb a motiváció, hogy a problémamegoldó és egymást támogató képességeiket fejlesszék.”

Az igazsághoz hozzátartozik, azok a párok, akik úgy költöznek össze, hogy előtte már elhatározták, összeházasodnak, azoknak közel akkora esélyük van együtt maradni és boldog házasságban élni, mint azoknak, akik csak a házasságkötés után bútoroznak össze.

Neo

KUKORICA PRÓSZÁ — EGY NAGYMAMA RECEPTJE

Hozzávalók: 1 liter tej, 1/2 csomag Ráma, pici só, 4 tojás, 4 kanál cukor, 2 csomag vaníliás cukor, kevés

lekvár, 1 bögre kukoricadara.

Elkészítés: 1 liter tejbe teszek fél csomag Ráma margarint, egy kis sót, és felforralom.

A forrásban levő tejbe belefőzök egy bögre kukoricadarát, úgy, ahogy a tejbedarát szoktuk főzni. Sűrű pépet kapunk. Hagyom kihűlni.

4 tojás fehérjét felverek habnak, a sárgáját pedig kikeverem 4 evőkanál cukorral és 2 csomag vaníliás cukorral. Belekeverem a kihűlt kukorica grízt, majd végül lazán a tojásfehérje habot. Sűrű masszát kapok.

Sütőpapírral kibélelt közepes méretű tepsibe öntöm, és a tetejére kis lekvár halmokat teszek. Közepesen forró sütőben sütöm, amíg a szélek barnulni kezdenek. Nem szabad túlsütni, mert kihűlés után keményedik meg a prósza!

Ezt a receptet a lányom, Vajdáné Anna nénitől tanulta meg általános iskolás korában. Azóta a család kedvence és már az unokáim is sütik.

VÁCI MIHÁLY:

Valami nincs sehoh

Süvítnek napjaink, a forró sortűzek,
– valamit mindennap elmulasztunk.
Robotolunk lélekszakadva, jöttévön,
– s valamit minden tettben elmulasztunk.
Áldozódunk a szerelemben egy életen át,
– s valamit minden csókban elmulasztunk.
Mert valami hiányzik minden ölelésből,
– minden csókból hiányzik valami.
Hiába alkotjuk meg s vívunk érte naponta,
– minden szerelemből hiányzik valami.
Hiába verekszünk érte halálig: – ha miénk is,
– a boldogságból hiányzik valami.
Jóllakhatsz fuldoklásig a gyönyörökkel,
– az életedből hiányzik valami.
Hiába vágyasz az emberi teljességre,
– mert az emberből hiányzik valami.
Hiába reménykedsz a megváltó Egészszen,
– mert az Egészből hiányzik valami.
A Mindenségből hiányzik egy csillag,
– a Mindenségből hiányzik valami.
A Világból hiányzik a mi világunk,
– a Világból hiányzik valami.
Az égboltról hiányzik egy sugár,
– felőlünk hiányzik valami.
A Földből hiányzik egy talpatatnyi föld,
– talpunk alól hiányzik valami.
Pedig így szólt az ígérlet a múltból:
– „Valahol! Valamikor! Valami!”
Hitették a bölcsek, hitték a hívők,
– mióta élünk, e hitetést hallani.
De már reánk tört a tudás: – Valami nincs sehoh!
– s a mi dolgunk ezt bevallani,
s keresni azt, amit már nem szabad senkinek elmulasztani.
Újra kell kezdeni mindent,
– minden szót újra kimondani.
Újra kezdeni minden ölelést,
– minden szerelmet újra kibontani.
Újra kezdeni minden művet és minden életet,
– kezünket mindenkinek újra odanyújtani.
Újra kezdeni mindent e világon,
– megteremtteni, ami nincs sehoh,
de itt van mindnyájunkban mégis,
belőlünk sürgetve dalol,
újra hiteti, hogy eljön
valami, valamikor, valahol...

Hasznos tanácsok a Biblia naponkénti olvasásához

Határozd el, hogy naponként a legjobb idődet (amikor friss vagy és jól működik az agyad) az Ur jelenlétében való egyedüllétre szánod. (Ez többnyire kora reggel van.) Ebben a döntésedben légy következetes!

- Ebben az időben ne foglalkozz mással, tedd félre napi gondjaidat és elintéznivalóidat, kizárólag Istenre és az Ő Igéjére koncentrálj! (Kelj fel elég korán ahhoz, hogy ne kelljen sietned!)
- Mielőtt kinyitod a Bibliát, kérd Istent, hogy nyissa ki a szívedet!
- Olvad el a soron következő bibliai szakaszt lassan, ha lehetőség van, többféle fordításból is. (Erdemes valamilyen útmutatót, bibliaolvasó kalauzt használni, hogy egy rendhez igazodhasson az igeolvasásunk.)
- Igeolvasásodat az alábbi kérdések segíthetik:

- Mit tanít ez a rész Istenről (az Atyáról, Jézusról, és a Szentlélekről)?
- Milyen jó vagy rossz példával találkozok a felolvasott igeszakaszban.
  - Milyennek mutat engem?
- Rámutat-e valamilyen bűnre, amit meg kell vallanom, és el kell kerülnöm?
- Parancssal, felszólítással találkozok -e az igeszakaszban?
  - Milyen figyelmeztetés található benne, mire szólít fel?
- Milyen ígéretet tartalmaz? Milyen imádságra indít?
- Jegyezd fel a kérdésekre adott válaszaidat, illetve Isten számodra adott személyes üzenetét!
- Jegyezd fel azt is, amit nem értesz. Testvéri közösségben, gyülekezetben kérdezd ezt meg másoktól!
- Jelölj ki egy mondatot a napi bibliai részből, amit kívülről megtanulsz! Jó, ha ezt az igehellyel együtt teszed. Napközben emlékezz vissza, miről olvastál reggel.
- Az imádság szövege át egész csendes órát, a bibliaolvasás és az elmélkedés idejét is!
- Próbálj válaszolni Isten szavára!
  - Imádságod tartalmazzon

- imádat,
- hálaadást,
- bűnvallást,
- másokért és magadért való kérést,
- könyörgést.
- Este gondold át, hogyan alkalmazhattad a gyakorlatban aznap, azt, amiről reggel olvastál!

Kalandozás Bikalon

A 12 + 1 fő (Molnár Zoltán kántor úr) az idén is –s ez lassan hagyománnyá válik- buszra ült és Horváth Lóránt atya javaslatára Bikalba kirándult.

Ez a közösségépítő, összetartást erősítő út nem jöhetett volna létre, ha támogatóink ezt nem tették volna lehetővé. Az autóbust Zsombok Lajos polgármester úr engedélyével ingyen megkaptuk. Évek óta támogatja a kórust Makarész Zoltán alpolgármester úr, Jelenka György, Gyugy község polgármestere, valamint a Lengyeltóti Katolikus Plébánia.

Bikalról nem sokat hallottunk, és kicsit kételkedve indultunk útnak augusztus 16-án, csütörtök reggel. Mivel a bikali Puchner élménybirtok láttnivalóit délelőtt 11 órától lehetett megtekinteni, úgy döntött kántorunk, hogy Dombóváron keresztülhaladva megnézzük a Jézus Szíve templomot is. Előzetes megbeszélés alapján már várt a templomban a sekrestyés hölgy, aki ismertette a templom történetét. Az egyhajós, régi, kicsi templomhoz 1950-ben, a felújításkor építettek még két hajót, keresztelőt, sekrestyét és kapott oltárokat, szobrokat. A régi barokk oltárok és a szószék -amely Kismartonból, 1750 körül származik- jól megfér a tágas, modern résszel. A templom az ajándékba kapott Jézus Szíve szobor után kapta a nevét.

Kántorunk ekkor kipróbálhatta a csodálatos hangzású orgonát: egy Bach-műből részletet játszott, majd Mária énekeket zenghetett a kórus. Imát mondtunk a régi és jelenlegi tagjainkért, végül a Boldogasszony anyánk... kezdetű himnusszal búcsúztunk a templomtól.

Lélekleben megerősödve folytattuk utunkat, és az élménypark nyitására oda is értünk. Kellemes volt az idő, szellő lengedezett, és mint a gyerekek, nagy izgalommal jártuk végig a középkorinak látszó házacsokák, műhelyek övezte szűk, macskaköves utcácsokákat. A sok ülés után jólesett megismerkedni a régi tánclépésekkel, a gyorsuló zenére ropni a Mátyás király korabeli táncot, mely jó kedvet és nagy derűséget keltett a nézőseregben.

Lovagi tornára is invitáltak a szervezők. Igaz nagy volt a hőség, de ezt próbálták feledtetni velünk az ügyes lovagok.

Mire győztest avattunk, ugyancsak megéhezett a társaság. A szép nevű - Fehér Hattyú- fogadóban finom falatok, fenséges fogások között válogathattunk. Ebéd után szabadon tekinthettük meg a láttnivalókat: fegyverbemutatót nézve, boszorkánykonyhába bekukkantva, kézművesek termékeiben és munkájában gyönyörködve, vásárolgatva otthon maradt szeretteinknek.

Hamar eltelt a délután. Nagyon jól éreztük magunkat, amit újfent köszönünk támogatóinknak.

A nap krónikása:

Wolfné Mária

10 igevers, ha gyötör a bi- zonytalanság

*Rossz kórházi eredmény, egy hoz-
zánk közelálló ember halála, két-
ségbeesés az anyagiak miatt...
mindannyiunk életében történnek
olyan dolgok, amelyek megingat-
nak. Ez a 10 igevers rendkívül
hasznos lehet, amikor a jövő bi-
zonytalanná válik.*

1. Isten irányítja az útjainkat.

„Szíved minden bizalmát Istenbe vedd, saját értelmedre ne igen hagyatkozz. Minden utadon próbáld fölismerni, akkor egyenes-
sé teszi ösvényedet.” (Péld 3, 5-6)”

Igyekszünk teljes szívvel Istenre hagyatkozni, és a tekintetün-
ket a Mesterre szegezni, de Péterhez hasonlóan az óriási hullá-
mokat látva meginogunk. Ekkor eszünkbe jut, hogy Isten azt
szeretné, ha beszámolnánk neki az életünk eseményeiről. Mert
Isten törődik a vizsgálatok eredményével és mindazzal ami
nyugtalanít minket.

A szerető édesapák meghallgatják a rettegő gyerekeiket. Bizto-
sítják őket, hogy mellettük állnak és hogy nincs okuk az aggo-
dalomra. És apránként, a gyerekek elkezdenek bízni az apjában, hi-
szen tudja hogy mennyire szereti. Mint egy gyerek elalvás
előtt, a fejünket az Atyához simíthajuk és teljes súlyunkkal a
Mindenhatóra támaszkodhatunk. Annak, aki fenntartja a világ-
mindenséget, nem okoz nehézséget, hogy a karjában hordozza
a gyermekét.

2. Isten útjai magasabbak

A világ azt mondja nekünk: „Meg tudod csinálni! Erős vagy!
Képes vagy rá!”

Így amikor valami történik velünk kétségbeesetten igyekszünk
erősek maradni. Végül is, nem nekünk kell kézből tartani az
életünket? Nem nekünk kellene mindent ellenőrzés alatt tartan-
unk?

De Isten útjai nem mindig az amit mi elterveztünk.

„Hiszen az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és az én
útjaim nem a ti útjaitok – mondja az Úr. Igen, amennyivel ma-
gasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én útjaim a ti
útjaitoknál, az én gondolataim – a ti gondolataitoknál” (Iz 55, 8
-9).

Az Ő útjai sokkal magasabbak, éppen ezért egyértelműen rá-
bízhatunk bármit, ami aggaszt minket. Ő onnan fentről sokkal
tisztábban lát rá a dolgainkra. Ezenkívül Isten hatalma korlát-
lan, Ő mindent tud, sohasem üldögél azon tünődve, hogy
mit kellene tennie.

Csak úgy nyerhetjük el a békét, ha a mindent tudó Istenre biz-
zuk a kétségbeeső helyzetünket. Bármivel találjuk szembe
magunkat, Isten képes mindent kézből tartani. Semmi sem
haladja meg az erejét. Az egyetlen, amit tőlünk kér, az, hogy
higgyünk benne. Bármilyen gyenge is a hitünk, vessük Belé.
Helyezzük az életünket az Ő erős kezébe, ne követeljük vissza
ha elfogy a türelmünk.

3. Isten megadja a jó dolgokat

De mi van akkor, ha éppen egy olyan előléptetésre várunk,
amelyre szüksége van a családnak, hogy kifizethessük a
anyagi csőddel fenyegető tartozásunkat? Ebben az esetben nem

indokolt az aggodalmunk? Isten nem látja hogy ez milyen fon-
tos nekünk? Néha úgy hisszük, ha eleget aggodalmaskodunk,
meghallgatja az imánkat. Ilyenkor jó ha emlékeztetjük magun-
kat arra, hogy Ő Isten, de mi nem vagyunk azok. Éppen ezért
egyedül Ő tudja, hogy az a munka valóban javunkra válna-e.

„Mert nap és pajzs az Úr, kegyelmet és dicsőséget ad az Isten.
Nem vonja meg javait az Úr azoktól, akik feddhetetlenül él-
nek.” (Zsolt, 84: 12).

El kell jutnunk arra a meggyőződésre, hogy Isten mindent a
legjobban tud, függetlenül attól, hogy mi mit gondolunk. El
kell fogadnunk, hogy azért nem kapjuk meg a munkát, amiben
reménykedtünk és amiért imádkoztunk, mert Isten tudja, hogy
nem válna a javunkra. Ha a javunkat szolgálná, teljesítette vol-
na a kérésünket. Emlékeznünk kell arra, hogy Isten nem csak a
múltat vagy a jelent ismeri, hanem azt is tudja, mi áll előttünk.
Azt hihetjük, tudjuk, mire van szükségünk, de valójában ezzel
csak Isten van tisztában.

4. Isten békét ad nekünk

A lelkünk ellensége az, aki igyekszik elbátortalanítani minket,
főleg amikor elhatározzuk, hogy Istenre bízunk a kétségeinket.
Türelmesen várunk a válaszára, habár néha meginogunk. Meg-
hoytunk egy döntést így amikor megtorpanunk, a Mindenható
elő megyünk, aki képes támaszt nyújtani nekünk és megerősíti
a hitünket. Amikor nyugalomra lelünk, jóllehet a körülménye-
ink nem változtak, tudjuk, hogy Isten munkálkodik. Majdnem
megmagyarázhatatlan. Az Úr békéje körülölel.

„Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja
örizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Fil,
4:7)

5. Isten még nem végzett

Mi van ha a dolgok nem úgy alakulnak, ahogyan mi szeretnénk
volna? Ez azt jelenti, hogy hiábavaló az Istenbe vetett bizal-
munk, vagy hogy Ő úgy döntött, nem hallgat meg? Néha Isten
nem teljesíti a kéréseinket, de nem szabad elfelejtenünk, hogy
bármi történjen is, Ő mindig munkálkodik.

„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden
javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhí-
vott.” (Róm. 8, 28)

A válasz, amit nekünk adott, nem tévedés. Az Ő tervei nagyobb-
bak, mint bármi, amit a mi rövidlátó szemünk képes befogadni.

6. Isten ismeri az utat

Amikor az életünkre rátelepszik a köd, az egyetlen amit tehe-
tünk, hogy bízunk Istenben, aki átlát a sötétségen. Isten tudja,
melyik ösvényt kellene választanunk és megígérte, hogy segít
rátalálni. Ha elbizonytalanodunk megnyugtathat a tudat, hogy
Isten mindig biztos a dolgában. Nem éppen egy ilyen vezetőt
szeretnénk? Ha már nem tudunk tovább menni, Isten visz min-
ket. Igen, Ő ilyen erős.

„Reggelente hadd érezzem jószágodat, hiszen bízom benned.
Mutasd meg, melyik úton járjak, hozzád emelem a lel-
kem.” (Zsolt. 148:8)

7. Isten megerősít minket

Amikor a bizonytalanság szörnyetegként lapul az ágyunk alatt és azzal fenyeget, hogy maga alá gyűr, amikor nem érzünk semmi mást, csak félelmet, Isten gyengéden emlékeztet arra, hogy nem vagyunk egyedül.

„Ne félj, mert veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok a te Istened! Megerősítelek, megsegítelek, és felkarol győzedelmes jobбом.” (Iz, 41:10)

Isten megígérte, hogy velünk marad. Tudja, mi áll előttünk és segíteni fog. Nem hagy magunkra és ebben vigaszt nyerhetünk. Amikor megértjük, hogy Isten az, aki tartja a kezünket, Ő vigyáz ránk, semmihez sem hasonlítható béke tölt el.

8. Hitben élünk

Mi van, ha nem látjuk mi áll előttünk, legyen szó egy orvosi diagnózisról vagy az albérlet kifizetéséről? Ilyenkor szükséges emlékezni arra, hogy

„A hitben élünk, a szemlélet még nem osztályrészünk.” (2 Kor, 5:7)

Éppen ez ad lehetőséget arra, hogy a földi életünkben gyakoroljuk a hitünket és hogy feltétel nélkül bízunk Istenben. Amikor a kételyeinkkel vívódunk, Isten bátorságot önt belénk. Emlékeztet az igazságra, hogy kitarhassunk mellette amikor az érzéseink erőt vesznek rajtunk.

9. A szenvedésnek van értelme

„De nemcsak ezzel, hanem még szenvedéseinkkel is dicsekszünk, mert tudjuk, hogy a szenvedésből türelem fakad, a türelemből kipróbált erény, a kipróbált erényből reménység. A remény pedig nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.” (Róm, 5:3-5)

A SZENT MARADÉK

Mi ajándékba kaptuk az időt mint az ötezték azt az öt kenyeret, amiből maradt még tizenkét kosár, miután ők már ettek eleget.

Nos úgy-ahogy leéltük életünket egészen eddig a mai napig, örömeinkből furcsa döbbenet lesz, mint mikor látni kezdünk valamit, ami eddig is szemünk előtt volt, csak nem akartunk törődni vele, mert az élet végtelennek tűnik, ameddig csupa szín az eleje.

... lábunkban nagy futások remegése orrunkban szúr egy régi halk sírás, sok örömeinknek volt bűn-gyökere túltengő önértzet, hangoskodás...
- Alkalmankénti felbuzdulásból lett-e valóság valami kevés?
Csalhatatlan érveléseinknek mekkora része volt kár és szemét?

Mi ajándékba kaptuk az Időt, és mohón faltuk, mint a kenyeret, ami még maradt, csak az a miénk, mert hozzátennünk semmit sem lehet! De azt igen, hogy átadjuk Annak, Akitől kaptuk.
Ha lehet ma még!
Ha úgy-ahogy leéltük életünket, hadd legyen most már szent a maradék!

Isten azért engedi meg a szenvedést, mert szeret minket. A viszontagságok által állhatatossá válunk, és az állhatatosság révén fejlődik a jellemünk. Isten pedig azt akarja, hogy jellemeink legyenek. A szenvedésben erő van, aminek leghatalmasabb példája Krisztus kereszthalála és feltámadása. Amikor Isten gyermekei megtapasztalják a fájdalmat az Úr nem fordít hátát. Ott van mellettünk.

10. Isten betölti a szükségleteinket

A Szentírás újból és újból megerősíti, hogy Isten gondoskodik rólunk. Bármire legyen szükségünk, Isten meg tudja adni, feltéve ha valóban szükségünk van rá.

„Az én Istenem – gazdagsága szerint – dicsőségében ellát majd benneteket Jézus Krisztus által mindennel, amire szükségetek van.” (Fil, 4:19)

Mi Atyánk, eléd jövünk és kérünk téged, hogy segíts elmélkedni az igazságról amikor bizonytalanságokkal szembesülünk. Köszönjük neked, hogy semmi olyat nem hozhat a jövő, amiről ne tudnál. Köszönjük, hogy nem hagysz magunkra, hanem vezetsz, megerősítesz és védelmezel minket. Adj békét, Uram, azoknak, akiket kételyek gyötörnek a jövőjükkel kapcsolatban. Hálát adunk neked a Fiadért. Az Ő nevében imádkozunk. Ámen

Forrás: [Crosswalk](#) (kép: unsplash.com)

Fordította: Zölde Júlia

Ima a reggeli induláshoz

Nyakunkon a tél legjava, a csipős hidegek, szürke reggelek; taknyos az időjárás és mi magunk is. Apró fohász a reggeli kávé mellé, mikor minden második ismerősünk az ágyat nyomja lázasan, és nekünk is oly nehezünkre esik kilépni a meleg kis kuckónkból.

Istenem...

Olyan jó tudni, hogy bármikor Rád figyelek, tudom, hogy Te itt vagy. Olyan jó Veled tölteni a kávé perceimet reggelente.

Hálát adok Neked, hogy ma is talpra tudtam állni, kérlek, segítsd azokat, akik ma nem tudnak tevékenyen részt venni országod építésében.

Köszönöm, hogy a világban lévő nyomorúsággal emlékeztetsz mindig arra, mennyire hálás lehetek a legapróbb dolgokért is az életemben.

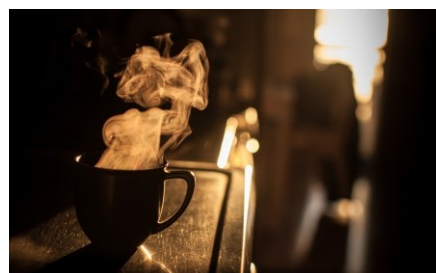
Köszönöm az egészségemet, és azt a kevés erőmet, amivel olyan nehezen indulok neki a mai napnak.

Kérlek, támogass ma minden próbálkozásomban és add, hogy igazán hasznára és szolgálatára váljak az embertársaimnak.

Segíts, hogy a legtüreletlenebb pillanatokban is képes legyek legalább egy mosolyra;

hogy emlékezzek, a másik embernek csak ez a mosoly jelentheti ma a Te gondoskodásodat.

Látod, azért kényelmemben is akad nehézség, amivel nehezen bírok, de köszönöm, hogy zsolttárossal megvigasztalsz, hogy nekiindulhassak a manak...

A legjutányosabb és a legjobb biztosítás keresztényeknek!

ÉLETBIZTOSÍTÁS:

János, 11:25- Ekkor Jézus azt mondta: En vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él!

ÖRÖKSÉGI BITOSÍTÁS:

1Péter 1:3-Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki nagy irgalmából újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számatokra,

Ef 1:3 Őbenne titeket is – miután hallottátok az igazság beszédét, üdvösségetek evangéliumát, amelyben hittetek is – megpecsételt a megígért Szentlélekkel, aki örökségünk záloga, hogy megváltva tulajdonát dicsőségének magasztalására.

TŰZKÁR BIZTOSÍTÁS:

Izajás 43:1-2/b - De most így szól az Ur, a te Teremtőd, Jákób, és a te Alkotód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!

BALESET BIZTOSÍTÁS:

Zsoltár 23 :4 Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy. Vesszöd és botod megvigasztal engem.

Zsolt 62:6—8 Csak Istenben nyugszik meg lelkem, mert tőle van reménységem.

Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg.

Istennél van szabadulásom és dicsőségem; ő az én erős kősziklám, Istennél van menedékem.

Róma 8:28 Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az ő végzése szerint elhívottak.

ÖREGSÉGI BIZTOSÍTÁS:

Zsidó 13:5 Ne legyetek pénzsóvárák, elégedjete meg azzal, amitek van, mert ő mondta: Nem hagyjak el, sem el nem távozom tőled.

Zsoltár 37:25 Gyermekek voltam, és már megvénültem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, sem azt, hogy magzata kenyeret kéregetett volna.

Izajás 46:4 Vénsegetekig ugyanaz vagyok, megőszülésemetig én, hordozlak titeket. En alkottalak, én, hordozlak, én visellek el és én szabadítalak meg.

BIZTOSÍTÁSHOZ SZÜKSÉGES

SZEMÉLYI OKMÁNYOK :

ÁLLAMPOLGÁRSÁGI BIZONYLAT:

Fil 3:20 Mert a mi polgárságunk a mennyben van, ahonnan a megtartó Ur Jézus Krisztust is várjuk,
Zsid 13:14 Mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövődőt keressük.

Zsid 12:28 Azért mi, akik rendíthetetlen országot kaptunk, legyünk hálásak, és így szolgáljunk Istennek tetsző módon, kegyességgel és félelemmel.

LAKÁSBIZONYLAT:

János 14, 2-3 Az én Atyám házában sok lakóhely van, ha nem volna, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. Es ha majd elmegyek, és helyet készítek nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.

ERKÖLCSI BIZONYITVÁNY:

Ján 3:16 Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.
Izajás 1:18 Gyertek hát, törvénykezzünk, azt mondja az UR! Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, ha vérvörösek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.

János 1:9 Ha megvalljuk bűneinket, ő hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.

Forrás: Internet

"Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért." János 10,11

Jézus a jó pásztor. De én ki vagyok?

Juh vagyok, akinek pásztorra van szüksége?

Juh vagyok, akinek pásztorra van szüksége.

Vajon ki az én pásztorom? Kire hallgatok? Ki vezet engem? Kinek a hangjára mozdulok? Jó hangot hallgatok?

A követés figyelem.

Még mindig a jó hangot hallgatom? Még mindig a jó Pásztort követem? Vagy ellankadt a figyelmem, és birkaként sodródodom? Figyelő juh vagyok vagy sodródó birka?

A követés figyelem. Annak a hangjára figyelés, akit követek.

Ismerem a hangot, amelyet követek? Ismerem a jó Pásztor hangját? Megismerem a jó Pásztor hangját? Meghallom, ha a nevemen szólít? Hagyom, hogy megkeressen, és örüljön a megtalálásomnak? Beismerem, hogy elveszett vagyok, akit meg kell találni? Beismerem, hogy juh vagyok, aki szánalomra méltó? Beismerem, hogy Pásztorra van szükségem?

Mert Pásztorra van szükségem.

Pásztorra, aki megszanja a a pásztor nélküliségem.

Pásztorra, aki megkeres engem.

Pásztorra, aki nevemen szólít és vezet engem.

Pásztorra, aki ismer engem, és akit én is ismerek.

Pásztorra, aki *fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.*

Pásztorra van szükségem, akinek hangját ismerem.

Pásztorra van szükségem, a jó Pásztorra, hogy ne hallgassak más pásztorokra.

Pásztorra van szükségem, a jó Pásztorra, aki ismeri és szereti az övét. Annyira ismeri és szereti őket, hogy nem fut el, ha jön a farkas, hanem életét adja juhaiért. *Mert a jó Pásztor életét adja juhaiért.*

Pásztorra van szükségem, aki ismer és szeret engem. Aki annyira ismer és szeret engem, hogy ha jön a farkas, nem fut el előle, hanem életét adja értem.

Pásztorra van szükségem, aki ismer és szeret engem. Aki annyira ismert és szeretett engem, hogy amikor jött a farkas, nem futott el, nem szállt le a keresztről, hanem életét adta értem.

Életét adta értem, hogy aztán visszavegye azt, és ezzel az én életemet is megmentsse.

Jézus a jó Pásztor.

Szükségem van a jó Pásztorra.

Szükségem van Jézusra.

Kisturi Eszter

Fedezd fel a saját utadat Istenhez!

„Bár olyan intim kapcsolatom lenne Istennel, mint Klaudiának... De valószínűleg ez nekem sosem fog úgy menni.” „Hozzám miért nem közeledik Isten? Úgy érzem, rólam megfeledezett, nem mutatja meg magát.” „Nem érzem Isten közelségét, pedig mindent megteszek: olvasok Bibliát, hallgatok tanításokat, járok a gyülekezetbe. Mit kéne máshogy csinálnom?”

Ki ne érzett volna már hasonlóan? Pszichológusként és lelkipásztorfeleségként számtalanszor hallom az ezekhez hasonló halk sóhajokat vagy már keserűséggé felnövekedett kiábrándult mondatokat.

Olyan könnyen esünk az egymáshoz való hasonlítgatás csapdájába, melynek folytán kialakul bennünk, hogy a másikhoz képest jobbak/rosszabbak vagyunk. Ehhez képest olyan világban élünk, ahol a legtöbb dolgunk nem, vagy nehezen ítéltető meg a jó/rossz kategóriák mentén. Mit jelent pl. az, hogy valakinek élénkebb az imaélete, vagy közelebb van Istenhez, mint a másik? Miben mérhető ez?

Az emberiség mindig is kereste, hogyan kategorizálhat, hisz az megkönnyíti a gondolkodást: a hasonlóak egy kategóriába kerülnek, így nem kell mindent előlről megfigyelni. A pszichológia tudománya számtalan modellt alkalmaz a személyiség típusok, karakter típusok megkülönböztetésére. Egyre több elmélet születik az érzelmi-értemi működésünk kategorizálására, elég pl.: Chapman nevét és a szeretetnyelvek koncepcióját említenünk, rögtön tudjuk, hogy a szeretet kifejezésünk különböző módjairól van szó.

Egyediek vagyunk, mégis vannak hasonlóságaink, melyek mentén csoportokba sorolnak, s ezek ismerete megkönnyítheti az önmagunkról és másokról való gondolkodásunkat. Azonban érdemes tisztában lennünk egészséges, természetünkben adódó különbségeinkkel is, hogy jobban megérthessük egymást és kikerüljük a felesleges hasonlítgatásból eredő sebek csapdáját.

Ha ismerem a másik személyiség típusát, jobban értem a működését, jobban tudok hozzá kapcsolódni. Ha ismerem a másik elsődleges szeretetnyelvét, jobban ki tudom fejezni felé a szeretetemet, és elkerülhetem az ebből fakadó nézeteltéréseket.

Gary Thomas új könyvében különböző spirituális alkatozt vizsgál meg. Modellje szerint kilenc különböző úton közeledhetünk Isten felé, s valószínűleg nagyon sok gyülekezeti szakadás és egyházban szerzett komoly sérülés megelőzhető lenne, ha ismernénk és elismernénk ez utakat, s egyiket sem tartanánk „felsőbbrendűnek” a másikhoz képest. A szeretetnyelvekhez hasonlóan mindannyiunk számára létezik néhány olyan út, mely természetesen sokkal közelebb áll hozzánk, mint a többi. Azonban ha erről nem tudunk, s a környezetünkben nem, vagy csak kevés olyan ismerős vesz körül, aki hozzánk hasonló spirituális alkat, könnyen elhihetjük, hogy mi „képtelenek vagyunk” úgy kapcsolódni Istenhez, mint a többiek. Számtalan ilyen elkeseredett és kiábrándult sóhajt hallottam már felszakadni szívek mélyéről. Könnyen abba a hibába eshetünk, hogy akár tudatosan, akár tudattalanul elhisszük, hogy a mi Istennel való kapcsolatunk¹⁵

alacsonyabb- vagy éppen felsőbbrendű, mint a környezetünké, ami egyenes út a Jézus által olyan különlegesen kiemelt egység (János 17) megtöréséhez.

Elkerülhetetlen, hogy a keresztény kultúrán belül különféle „divatirányzatok” elterjedjenek időnként, magukkal hozva egyfajta kirekesztést azokkal szemben, akik számára ez az út nehezen járható. Így lassan, számos elhidegülés, elidegenedés vagy szakadás során végül a hasonló spirituális alkatok közösségekbe rendeződhetnek, ahova mások nehezen kapcsolódnak, s ez a zártság hatalmas sebeket és töréseket okoz Krisztus testén.

Az Istennel való kapcsolatot nem lehet receptre felírni, nem létezik egy univerzális mód, amely alapján működik (pl. napi fél óra ima, kéthetente 1 óra imaséta, hetente egy istentiszteleten való részvétel stb.). Nagyon veszélyes lehet ezt a különleges kapcsolódást ember és Teremtő között korlátozni, hisz így gyakran pont annak eredeti természetessége, szabadsága vész el.

Fedezzük fel, mely módon/módokon tudunk Istenhez a legkönnyebben kapcsolódni, s ismerjük meg a többi spirituális utat is, hogy másokat is könnyebben megértsünk, s segíthessünk saját Istenhez való kapcsolódásuk útjának felismerésében!

Félreértés ne essék, Jézus az egyetlen út az Atyához, ezt a könyv szerzője és az általa felállított modell egy pillanattal sem cáfolja. Azonban

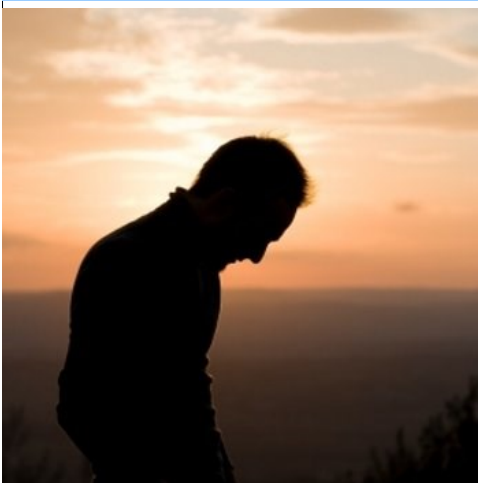
ahogy Isten szépsége és kreativitása a teremtés sokszínűségében is visszatükröződik, úgy emberileg is sokfélék vagyunk, más módokon tapasztaljuk meg az Istennel való kapcsolatot, a könyv efelé mutat kilenc különböző utat.

Hogy pontosan mi ez a kilenc út, kilenc spirituális alkat? Álljon itt egy felsorolás, ám az utak részletes megértéséhez, illetve annak felismeréséhez, hogy mi hova tartozunk, vegyük kezünkbe Gary Thomas: Megszentelt utak c. könyvét!

- a természetkedvelő – a természet által kapcsolódik Istenhez
  - az érzékelő – érzékei útján kapcsolódik Istenhez
  - a hagyománytisztelő – rítusok és szimbólumok által kapcsolódik Istenhez
  - az aszkéta – a magányon és az egyszerűségen keresztül kapcsolódik Istenhez
  - az aktivista – a küzdelem által kapcsolódik Istenhez
  - a gondoskodó – a másokról való gondoskodásban kapcsolódik Istenhez
  - a rajongó – titkok és ünneplés útján kapcsolódik Istenhez
  - a szemlélődő – imádat útján kapcsolódik Istenhez
  - az intellektuális – az értelem útján kapcsolódik Istenhez
- Izgalmas felfedezőutat kívánunk!

Záborszky Zsófia

A *Megszentelt utak* megvásárolható a Bibliás Könyvesboltban (1092 Budapest, Ráday utca 28.)

Férjek és apák lelkiismeret-vizsgálata

Lelki tükör családos férfiaknak, hogy tisztában legyenek erényeikkel és azokkal a hibáikkal, amiken még dolgozniuk kell.
Törekedtem-e kezdettől fogva szeretetünk és házasságunk megerősítésére?
Töreksem-e erre még ma is?
Gondom van-e rá, hogy feleségemmel közösen megbeszéljünk mindent?
Ismerem-e, elismerem-e feleségem jogos kívánságait, töreksem-e megérteni őt és elfogadni a nézeteit?
Lelkiismeretesen gazdálkodom-e a pénzzel és a vagyonnal? Feleségem ki-elégítően el van-e látva mindennel, amire saját magának, a háztartásnak, a gyerekeknek szüksége van? Vagy fösvény vagyok?
Feleségem és gyermekeim bizalommal vannak-e hozzám, vagy félniük kell tőlem?

Mértékletes vagyok-e ivásban, dohányzásban, házastársi igényekben, vagy inkább önző? Uralkodom-e a haragomon? Kölcsönös tisztelettel és tapintattal vagyunk-e egymás iránt? Elmulasztom-e, hogy feleségem iránt gyakran bizonyosságát adjam szeretetemnek és gyöngédségemnek?

Megdicsérem-e, elismerésben részesítem-e feleségemet? Megünneplem-e születésnapját, névnapját, házassági évfordulókat?

Gondolok-e mindig arra, hogy feleségem boldogságát találja odaadásban, és hogy társadalmilag is érvényesüljön?

Szoktam-e a feleségemet szidni, sértegetni, a gyerekek és idegenek előtt ócsárolni?

Őszinte és igaz vagyok-e mindig feleségemhez? Tud-e mindenről, amit teszek? Gyakran felhívom-e, ha távol vagyok tőle?

Mellette állok-e, amikor áldott állapotban van? Osztozom-e a gyermekek nevelésében? Segítek-e neki a házimunkában?

Szakítok-e elegendő időt a közös szórakozásra, vagy csak a hivatásomnak élek?

Feleségek és anyák lelkiismeret-vizsgálata

Igazi társa vagyok-e a férjemnek? Állandó gondom-e a hűséges együttműködés?

Megbeszélek-e minden lényeges dolgot a férjemmel? Mellőzöm-e a kicsinyes bírálgatást és zsörtölődést?

Hordozom-e vele együtt a családi és a hivatásából adódó gondokat? Bizalmat, otthonosságot, melegséget talál-e, ha hazajön? Készítek-e neki vacsorát, ha nagyon fáradt?

Elhanyagolom-e a szeretetem kimutatását felé? Nem rakom-e őt bármilyen szempontból is a gyerekek mögé?

Ápolts és csinos vagyok-e a kedvéért mindennap, és van-e időm a számára?

Szorgalmas vagyok-e vagy lusta? Takarékos vagyok-e, érték-e a beosztáshoz? Elégedetlenkedem-e?

Imádkozunk-e közösen, járulunk-e közösen szentségekhez?

Igyekezem-e – felesleges költségek nélkül – széppé tenni a család mindennapjait?

Gondom van-e igazán a férjem vendégeire?

Vagyok-e annyira lelkiismeretes, hogy a férjemet soha meg nem sértem, meg nem szégyenitem, mások előtt nem ócsárolom?

Türelmes vagyok-e a hibái és gyengéi iránt? Megbocsátok-e neki, és nem hánytorgatom fel a múltat?

Tiszteletben tartom-e férjem lelkiismeretét? Okosan és szeretettel gondom van-e rá, hogy összhangban legyen a keresztény lelkiismeret követelményeivel?

Gondoskodom-e gyermekeink jó keresztény neveléséről?

Ápolom-e a kapcsolatot közeli rokonaikkal, és jó vagyok-e a szegényekhez?

Öröm, vidámság, teljes hűség és töretlen szeretet uralkodik-e a házasságunkban és családjunkban?

Mit rejt a kagylóhéj?

Egy régi történet olyan királyról szól, aki a kor szokásának megfelelően udvari bolondot tartott. Az ilyen bolondnak joga volt ahhoz, hogy megmondja az igazságot a királyoknak és a hercegeknek, még akkor is, ha az keserű volt. Ha ugyanis az igazság keserű volt, akkor egyszerűen csak annyit fűztek hozzá: „Hiszen ő bolond!”.

Egyszer a király olyan ezüst bolondpálcát adott bolondjának, amelynek végén arany harangocska hintázott. Majd ezt mondta:

– Az biztos, hogy te vagy a legnagyobb bolond, aki csak létezik a világon. De ha egyszer mégis találkozol olyan emberrel, aki még nálad is nagyobb bolond, add tovább neki ezt a pálcát.

A bolond éveken át hordozta magával a pálcát. Egy napon aztán megtudta, hogy haldoklik a király. Csendesen

bement a betegszobába és így szólt:

– Király, hallom, nagy útra akarsz indulni.

– Nem akarok – válaszolt a király –, hanem kell!

– Bizonyára hamarosan visszatérsz.

– Nem – sóhajtott a király. – Abból az országból, ahová én utazom, nincs visszatérés.

– No, akkor viszont bizonyára régen előkészítetted az utazást. Remélem, gondoskodtál arról, hogy abban az országban, ahonnan nincs visszatérés, királyi módon fogadjanak.

A király a fejét rázta.

– Ezt elmulasztottam. Sosem volt időm arra, hogy előkészítsem ezt az utazást.

– Ó, akkor te valószínűleg nem tudtad, hogy majd egyszer el kell indulnod erre az útra!

– Már régóta tudtam. De – mint mondtam – sosem volt időm, hogy megtegyem a helyes előkészületeket.

A bolond ekkor csendesen letette pálcáját a király ágyára és így szólt:

– Azt parancsoltad nekem, hogy annak adjam tovább ezt a pálcát, aki még nálam is nagyobb bolond. Király, fogd a pálcát! Te tudtad, hogy át kell menned az örökkévalóságba, és hogy onnan nincs visszatérés. Ennek ellenére nem törődtél azzal, hogy megnyíljanak neked az örök hajlékok. Király, te vagy a legnagyobb bolond!

Egy szép és igaz történet arról, hogy nehézségeinkből hogyan kovácsolhatunk előnyt Isten segítségével

A galamb, néhány nappal azután, hogy Isten megteremtette, odajárult a Teremtő elé és siránkozva panaszkodni kezdett. „Jaj, mindenség Ura! Olyan szörnyen félek! Apró és vékony lábakat alkottál nekem ehhez az esetlen, kövér testhez. Állandóan a nyomomban ólálkodik egy macska. Szúrós tekintettel követ engem, és biztos vagyok benne, hogy felfalna, ha sikerülne elkapnia. Én azonban ezeken a kicsi és idétlen lábakon nem tudok elmenekülni előle. Kérlek, segíts rajtam.” Isten erre szárnyakat teremtett a galambnak. A galamb azonban a következő reggelen ismét ott állt a Teremtő előtt, és még panaszosabban siránkozott.

„Uram, ugyan mi értelme volt, hogy rám teremtetted ezeket a furcsa tartozékokat! Olyan nehezek, alig bírom cipelni őket a hátamon! Ráadásul mindenbe bele is akadnak, ahogy futni próbálok a macska elől! Most még nehezebben tudok menekülni, biztos, hogy előbb-utóbb el fog kapni!” Isten erre fölnevetett: „Te szegény, oktondi kis galamb! Nem azért adtam a szárnyaidat, hogy cipeld őket a hátadon, hanem hogy kiterjeszd őket, fölemelkedj velük a levegőbe, és magad alatt hagyhasd ezt veszélyes földi világot.”

Az élet- untság két or- vossága

Kétféleképpen ébredhet az ember reggel. Vagy így: „Jó reggelt, Isten!”, vagy így: „Jó Isten! Reggel...” Aki így ébred, azt nyomasztja az élet. Értelmetlennek érzi. Az eredeti cikket a Christianae.wordpress.com oldalon olvashatják el.

Manapság számos irodalmi mű születik az élet értelmetlenségéről. Egyik legtalálhatóbb kifejezője az a regény, amelyben két gyár áll egy folyó két partján. Az egyikben nagy kőtömböket örölnek porrá. A kőport hajón átszállítják a másik gyárba, ahol nagy kőtömböket gyártanak belőle. A tömböket visszaviszik az első gyárba, és ez így folytatódik. A mai ember életszemléletének irodalmi ábrázolása ez.

Láthatatlan betegség

Dr. Carl Jung, a híres pszichiáter nyilatkozta: „Huszonöt éve foglalkozom elmepanaszokkal küzdő emberekkel, és azt mondhatom, hogy a betegeimnek legalább harmadánál nem volt klinikailag megfigyelhető neurózis. Valamennyien attól szenvedtek, hogy nem látták értelmét és célját az életüknek; s amíg meg nem találják, nem lesznek boldogok.”

Úgy is mondhatnánk, hogy napjainkban az emberek túlnyomó többsége egzisztenciális neurózisban szenved. A lét szorongása, az élet problémája a bajuk. Az, hogy nem tudnak választ adni a kérdésre: „Mi ez az egész? Mi lesz velem utána?”

Hogyan lehet megtalálni a választ? Tudom, mit gondoltok: azt, hogy „most azt fogja mondani, hogy térdeljünk le és imádkozzunk.” Nem mondom. Később talán igen, de most nem. Miért? Mert aki egzisztenciális neurózisban szenved, ettől még nagyon távol jár.

Két megoldást javaslok. Az első: menj, és segíts másoknak!

1. Segíts!

Az élet szorongásától szenvedő azért szenved, mert önmagának él. Gátat emelt szíve és elméje elé, s az élet folyójának hordaléka szemétdombba teszi a szívet és az elmét. A legjobb kiút ebből: szeretni az embereket. Látogass betegeket! Légy jó a szegényekhez! Találd meg rászoruló embertársadat! Ha így cselekszel, rájössz, hogy a másik ember nem a pokol, ahogy Sartre mondja. A másik ember saját lényed része és Isten teremtménye.

Mexikói vállalkozás

Nemrég egy apa elhozta hozzám a fiát. Öntelt, hitvány életű ifjunc, aki elhagyta a hitet és utálta saját magát és mindenkit, akivel találkozott. Megszökött otthonról. Egy év után hazatért, de ugyanolyan semmirekellő maradt, mint azelőtt. Ekkor hozta el az apja, és megkérdezte: – Mít csináljak vele?

Azt tanácsoltam, hogy küldje el egy külföldi iskolába. Megneveztem, melyikbe.

Egy év múlva a következő kérdéssel jött el hoz-

zám a fiatalember:

– Szeretném erkölcsi támogatását kérni mexikói tevékenységemhez. Néhány fiú, akikkel együtt lakom a kollégiumban, felépített egy kis iskolát. Bejártuk a környéket, összeszedtük a gyerekeket, és hittant tanítunk nekik. Egy amerikai orvost is szereztünk, aki minden évben eljön egy hónapra, és ellátja a környékbeli betegeket. – Hogyan kezdett érdekelni mindez? – kérdeztem.

– Nyáron a fiúk mindig lejártak oda, és velük mentem – felelte.

Visszatalált a hithez, az erkölcshez, mindenhez – az embertársban. A szegények, a nyomorban élők, a rászoruló, a betegek, Isten teremtette embertársaink azok, akik nagy erőt adnak.

Tibeti történet

Néhány éve egy indiai férfi Tibetbe utazott, hogy a pogány országban evangelizáljon. Tibeti vezetővel vágott neki az útnak. A Himalája előhegységeibe érve nagyon átfáztak. Kimerülten, már-már átfagyva leültek pihenni. Az indiai, akit Singhnek hívtak, megszólalt:

– Úgy hallok, mintha valaki nyögne odalent a szurdokban!

– Nem segíthet rajta, hiszen maga is alig él! – válaszolt a tibeti.

– De igen, segíték – mondta Singh. Leereszkedett a szurdokba, felvonszolta az embert, és elvitte a közeli faluba. A szeretet cselekedetétől újjáéledve indult vissza. Amikor visszaért a barátjához, aki nem akart segíteni embertársán – halálra fagyva találta.

Az első mód tehát, hogy megszabadulj az élet szorongásától: találd meg embertársadat! A másik: légy nyitott az istenivel való találkozásokra és megtapasztalásokra, amelyek kívülről fognak érkezni!

2. Vedd észre!

Légy nyitott! A szemedben nincs világosság. A füledben nincs hang, nincs harmónia. A gyomrodban az étel kívülről került oda. Elmédet tanították. A rádió láthatatlan hullámokat vesz a külvilágból. Engedd, hogy az üres fej, az üres szív befogadjon bizonyos külső impulzusokat, amelyek tökéletesebbé tesznek! Akármilyen távol vagy attól, amiről beszélek, jönni fognak.

Pusztán logikus gondolkodással nem jutsz el az élet értelméhez és céljához. Csakis cselekvéssel jutsz el az élet értelméhez és céljához. Úgy, hogy feltöröd a gőg és az önzés tojáshegyét, és megtisztíod erkölcsi életed ablakait, hogy beáradhasson a napfény. Nem keresnéd Istent, ha valamiképpen már meg nem találtad volna. Király vagy, aki száműzetésben él, pedig van királysága.

A szeretet

Teréz anya elment egy nyolcgyermekes hindu családhoz. „Hallottam, hogy éheznek – írja később –, fogtam hát egy kis rizst, és azonnal odamentem. Láttam a gyermekeket – a szemük csak úgy fénylett az éhségtől.

Az asszony elvette a rizst, kétfelére osztotta, és kiment. Amikor visszajött, megkérdeztem, hová ment és mit csinált? Nagyon egyszerű feleletet adott: a rizs felét odaadtam a szomszéd családnak, mert ők is éhesek. A legjobban az hatott rám, hogy tudott róla. Hát itt kezdődik a szeretet.”

Hála Istennek, a legtöbb közösségben, hivatalban, munkahelyen, ahol tehát emberek élnek együtt, mindenütt akad egy-egy „jóbolond”, akit mindenre meg lehet kérni, aki készséggel kiszolgál mindenkit. Ha más nem, kinyitja az ajtót, felsegíti a kabátot boldogboldogtalannak.

Akárhogy forgatjuk is, a „jóbolondok” igazán „jóbolondok”. De mit csinálnánk „jóbolond” családapák nélkül? És főként mit csinálnánk „jóbolond” Isten nélkül?

Amikor a híres futballista, Pelé befejezte dicsőséges pályafutását, a brazil és az amerikai csapat még egy barátságos mérkőzést játszott New Jersey államban. 77 000 néző volt a stadionban, 30 nemzet hallgatta rádión a közvetítést. Búcsúztatása után Pelé vette át a szót, s ezeket az egyszerű szavakat mondotta: „Hölgyeim és uraim, boldog vagyok, hogy velem vannak életemnek ebben a legboldogabb pillanatában. Megragadom az alkalmat, hogy egy dolgot kérjek önöktől: több figyelmet a fiataloknak. A legfontosabbnak tartom a szeretetet. Ezt adhatjuk mi nekik és ők nekünk. Újból mondom: a szeretetet!”

„Minden út Rómába vezet”

Élménybeszámoló a 12. nemzetközi ministránszarándokltról

Isten kegyelméből engem ért az a megtiszteltetés, hogy hatévnyi ministránszolgálat után képviselhettem városunkat a 2018-as nemzetközi ministránstalálkozón Olaszország fővárosában, Rómában. Rendkívül hálás vagyok ezért a lehetőségért, rengeteg új élménnyel gazdagodtam, melyeket szeretnék Önökkel, veletek röviden megosztani.

Július 30-án hétfőn éjjel két

órákor két busz indult a kaposvári egyházmegyéből atyákkal, ministránsokkal és kísérőkkel, az egyik Siófokról, a másik Kaposvárról. Jómagam a siófoki járművön utaztam. Az út hosszúnak bizonyult, körülbelül tizennégy órát buszoztunk Rómába, de minden pillanat megérte. Ez idő alatt elkezdtünk megismerkedni egymással, illetve a csoportvezetőinkkel, akik felelősek voltak a saját csoportjuk tagjaiért. Az én csoportomat tíz ember alkotta. A zarándoklat első felében ajándékokat kaptunk, többek között egy-egy sapkát, mely elkelt a melegben, és a ministránstalálkozó mottóját is magán viselte: „Keresd a békét, és járj a nyomában!” /Zsolt 34,15b/ Ezen kívül magunkénak tudhattunk még egy nemzeti színű kendőt, melyen a zarándoklat logója látható, egy kis zsolozsmás könyvet és egy imakönyvet, melyek segítségünkre voltak a hálaadásban egész utunkon és a szentmiséken is. Különös népszerűségnek örvendett a ministránsok körében az a bőrkarkötő is, melyet minden résztvevő ajándékba kapott, s mely különféle nemzeti

jelképeket és zászlókat ábrázoló kitűzőkkel volt díszítve. Ezeket a kitűzőket cserélgetni lehetett egymás között, s ez nagyszerű lehetőség volt az egy nemzeten belüli és a nemzetek közötti kapcsolatépítésre.

Hétfő este hét óra tájban érkezünk meg a frascanti szállásunkra, mely egy Rómától nem messze elhelyezkedő kisváros. A hotel és környéke rendkívül kellemes benyomást keltett, barátságos és szeretetteljes fogadtatásban és ellátásban volt részünk. A keddi napot közös szentmisével kezdtük, melyet Borza Miklós balatonszemesei atya celebrált a hotel kertjében. Ezután busszal jutottunk el Róma külvárosába, ahonnan metróval utaztunk tovább, hogy megkezdjük a városlátogatást. Fantasztikus érzés volt belépni az örök városba és körültekinteni a különböző nemzeteken, akik saját nemzeti zászlójukkal és énekszóval érkeztek a találkozó első napjára. A város számtalan nevezetességét egy Rómában élő magyar származású idegenvezető hölgy mutatta be nekünk. Rádiókat és fülhallgatókat kaptunk, melyek segítségével távolabbról is hallhattuk az ismeretterjesztést. Sétánkat a Spanyol lépcsőnél kezdtük, mely Európa leghosszabb és legszeleesebb kültéri lépcsője és 1717-ben épült. A Piazza Navonán, Róma egyik leghíresebb terén végighaladva megtekinthettünk három barokk stílusban épült szökőkutat, többek között az impozáns Trevi-kutat is, mely életben tartja a hagyományt, miszerint a turisták pénzérméket szórnak a vízbe annak reményében, hogy egy nap visszatérnek az örök városba. Ezen kívül lehetőségünk nyílt megtekinteni Hadrianus császár mauzóleumát, ismertebb nevén az Angyalvárat, és belépést nyertünk a Pantheon épületébe is.

Kora este a zarándokok csoportjai előzőnlötték a Szent Péter teret, s hamarosan megérkezett közeink a szentatya is. Igazi lelki feltöltődés volt Ferenc pápával és a világ különböző pontjairól származó ministránsokkal, papokkal és püspökökkel együtt ünnepelni ezt a csodálatos eseményt, mely arra tanított minket, hogy Jézus maga a béke, s az Ő nyomában járva szétterjeszhetjük ezt a

békét az egész világban.

A szerdai napon látogatást tettünk a Szent Péter Bazilikában, mely Róma négy bazilikájának egyike, s különleges, hiszen Szent Péter sírjára építették. A kupolából pompás kilátás nyílt a Vatikán államra. Ezen kívül a katakombákat is meglátogattuk.

A napot egy közös magyar szentmisével zártuk a Szent Ignác templomban, melyen megközelítőleg 1700 magyar vett részt, többek között határainkon túlról is.

Csütörtökön a város további látványosságai közül megtekintettük a Forum Romanum és a Colosseum épületét, melyek közül utóbbi a Római Birodalom idején épült legnagyobb amfiteátrum.

Elhaladtunk Titus császár

fantasztikus diadalíve mellett is. A városnézést követően fürödhettünk a tengerben, mely szintén hatalmas élmény volt számunkra. Zarándoklatunkat augusztus 3-án pénteken fejeztük be, amikor is a hajnali szentmise után hazaindultunk. Felejthetetlen emlékekkel, új barátokkal és rengeteg kegyelemmel lettem gazdagabb ennek a csodálatos útnak köszönhetően. Örömmre szolgál, hogy mindezt a kegyelmet közvetíthetem a lengyel-tóti Szent Jakab plébánia híveinek.

Tóth Vanessza
gimnazista

„Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt”

Mennyei Atyám! A mai napon eddig mindent sikerült jól tennem. Nem pletykálok, nem jöttem ki a sodromból. Nem voltam sem mohó, sem undok, sem rosszindulatú, sem önző. Úgy örülök, hogy eddig mindez sikerült! De pár perc múlva felkelek az ágyból, és utána nagy szükségem lesz a segítségedre. Köszönöm! Amen.

*

Egy könyvgyűjtő találkozik régi barátjával, aki újságolja, hogy épp a múlt héten dobott ki egy régi bibliát, amit egy ócska dobozban talált. „Valami Guten- vagy kicsoda nyomtatta” – teszi hozzá.

– Csak nem Gutenberg? – mered rá a gyűjtő.

– De igen, az.

– Van fogalmad, mit tettél?! Kidobtad az egyik első nyomtatott könyvet!

Egy ilyen példány nemrég félmillió dollárért kelt el egy árverésen!

– Ez tuti nem ért annyit. Telefirkálta valami Luther Márton.

*

„Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a finort, mert útjuk napfényes lesz.” (Gyökössy Endre)

Sohase beszélj arról...

Sohase beszélj arról...

hogymindenért vagy felelős,

hogymilyen sok kötelesség nehezedik rád,

hogymások mennyi nehézséget okoznak neked,

hogymennyit kell szenvedned,

hogymennyi jót teszel, és

hogymennyi gonoszat tesznek ellened és veled,

hogymennyi harcod van,

hogymennyi mindent várnak és követelnek tőled.

Zárd be az ajtót magad mögött,

és mondd el mindent Uradnak, Istenednek.

Újjászülető falak és tető A megszépülő plébánia épületről

Lengyeltóti Város Önkormányzata és a Szent Jakab Plébánia a Vidékfejlesztési Alapból 41 996 186 forint vissza nem térítendő támogatást nyert a Parókia felújítására. Az együttműködő felek a korszerűsítéshez 7 411 130 Ft önerőt ajánlottak fel. A rendelkezésre álló keretből sor kerül a homlokzati falak külső hőszigetelésére, valamint a zárófödém üvegyapot hőszigetelésére. A tetőszerkezet nem változik, a héjazatra Creaton hornyolt hódfarkú égetett agyagcserep kerül.

A nyílászárókat egyedi fa és fokozott hőszigetelésű műanyag nyílászárókra lesznek cserélve. Új kondenzációs kazán lesz beépítve új lemez-radiátorokkal, napelemek telepítésével biztosíthatóvá válik a teljes melegvízellátás és az elektromos áram igény is részben kielégítésre kerül. Az udvaron parkoló és kerekesszékes parkoló, valamint akadálymentes rámpa készül térkőből. Megváltozik, illetve a műemléki környezetbe illő új burkolatot kap a „templom-lépcső”, megvilágítás nyer a Lourdesi-barlang, de a Kálvária stációit is térkőburkolaton lehet majd a jövőben felkeresni. Sor kerül a közterületeken levő homokkő-keresztek felújítására is.

A kivitelezési munkát nyílt közbeszerzési eljárással elnyert vállalkozó az építőanyag-árak és a munkabérek jelentős emelkedése ellenére a 2016. május 25-i kalkulált költségekkel valósítja meg. A felújított Parókia ünnepélyes átadására és megáldására Erzsébet-napon kerül sor.

Zsombok Lajos
polgármester

18 ajándék, ami nem kerül semmibe

Egyetlen drága, vagy nehezen beszerezhető ajándék sem szerepel a cikkben, mégis szebbé tehetik a saját magunk és szeretteink életét.

Egy jó szót szólni,
egy beteget felvidítani,
óvatosan csukni be az ajtót,
apróságnak örülni, mindenért hálásnak lenni,
jó tanácsot adni,
egy levél megírásával örömet szerezni,
jogos panaszt nem melegíteni fel újra,
nem tenni szavá, amit a másik hibázik,
a levert hangulatot nem venni komolyan,
nem sértődni meg egy félresikerült szó miatt,
megtalálni a dicsérő, elismerő szót a jóra,
megtalálni egy tréfás szót a gyerekeknek,
elismerni az elkövetett helytelenséget,
örülni a holnapi napnak,
bizonyos dolgokra aludni egyet,
mindenre rászánni a kellő időt és gondot, és
MINDENBEN ÉS MINDENBEN szeretetben lenni!

Tóti Kagyló

Megjelenik minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek; e-mail: lengyeltoti.plebania@hotmail.com, honlap: www.toti.plebania.hu (szeptembertől)

Telefon: 30/4976520